VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJÉTEK!

MECSEKI Ércbányász

A MECSEKI ÉRCBANYASZATI VÁLLALAT DOLGOZOINAK LAPJA

XXII. ÉVFOLYAM 19. SZÁM ÁRA: 2,30 FORINT 1985. OKTÓBER 1.

Átgondolt, jól szervezett munkával a terveljesítésért

Cél: a műszakszám stabilizálása

A nyár utolsó két hónapja évek óta kritikus időszak bányaüzemeink életében. A nagy arányú szabadságolások miatt kisebb létszámmal, csökkentett telepítéssel folyik a munka, így aztán ebben az időszakban romlanak a termelési mutatók. Ennek kapcsán beszélgettünk a nyári „hullámvölgyről" a bányaüzemek előtt álló feladatokról Németh Lajos bányaművelési osztályvezetővel.

— A féléveshez képest — a két hónap során — 2,6 százalékkal csökkent a fmkg-termelés bányaüzemeinkben — mondta Németh Lajos. — Ez a visszaesés nem olyan nagymérvű, mint mondjuk két-három éve, amikor a nyári hullámvölgy az éves tervteljesítést is veszélyeztette. Átgondolt, jól szervezett munkával ez a lemaradás év végéig pótolható.

— A visszaesés oka kizárólagosan a szabadságolások és a csökkentett telepítés lenne?

— Feltétlenül. Az egy főre jutó teljesítmények ugyanis ez idő alatt lényegében nem változtak. Az kétségtelen, hogy a fiatalok — tapasztalatlanságuk miatt — nem mindig tudják pótolni a rutinos idősebbeket, de a visszaesés oka egyértelműen a csökkentett telepítés volt.

— A műszakszám alakulására csupán a rendes év szabadság volt hatással?

— Az igazolatlan távollét — a bumli — nem növekedett. Valamelyest csökkent a betegnapok száma és sokkal kevesebben vették igénybe a fizetésnélküli szabadságot, mint az előző év hasonló időszakában. Ugyanakkor jelentősen nőtt a törvényes távollétek száma. A katonai behívások miatt fél év alatt elérte azt a szintet, mint az előző esztendőben.

— Mi a teendő az év hátralevő időszakában bányaüzemeinknél?

— A műszakszám stabilizálásával, a munkafeltételek maximális biztosításával el kell érni a tervcélkitűzéseink megvalósítá-

(Folytatás a 4. oldalon.)

A KISZ termelést segítő tevékenysége a IV-es üzemben

Több, mint 400 fiatal KISZ-tag dolgozik a IV. sz. bányaüzemben, s ezek a fiatalok zömmel az üzemben tevékenykedő 45 ifjúsági szocialista brigád valamelyikének tagjai. A fiatalok nagy létszáma és az üzem feladatai indokolják, hogy az üzemi KISZ-szervezet kiemelten foglalkozzék a termeléssel.

Kozma István, a IV. sz. bányaüzem KISZ-bizottságának titkára válaszolt a KISZ termelést segítő tevékenységével kapcsolatos kérdésekre.

— Milyen eszközei, módszerei vannak a KISZ-nek?

— Elsősorban az ifjúsági szocialista brigádokon és a részlegeknél működő alapszervezeteken keresztül fejtjük ki ezirányú tevékenységünket. Minden év elején ajánlásokat készítünk az ifjúsági szocialista brigádok számára, ezzel is segítve a konkrét vállalások megtételét. A konkrét vállalások értékelése során aztán döntő súllyal vesszük figyelembe ezeket. A másik fontos kérdés a különböző társadalmi munkaakciók, mint például a színesfémhulladék gyűjtése, kommunista műszakok megszervezésének segítése, az ezekre való mozgósítás.

— Talán még egyet említenék, nevezetesen a fiatalok szakmai képzésének kérdéseit. A KISZ-szervezet fontos feladatának tekinti a fiatalok agitációját, hogy megszerezzék a bányamunkához szükséges képzettséget, segédvájár.

(Folytatás a 2. oldalon.)

Nemzetközi robbantástechnikai konferencia Balatonfüreden

Szeptemberben hét szocialista ország mintegy 200 szakembere gyűlt össze arra a tanácskozásra, melynek vállalatunk balatonfüredi üdülője adott otthont.

A háromnapos konferencia plenáris üléssel vette kezdetét, amely átfogó képet adott a szocialista országok jelenlegi robbantástechnikai helyzetéről, majd a résztvevők négy szekcióban folytatták a munkát. A szekcióüléseken olyan fontos és időszerű témákkal foglalkoztak, mint a fúrástechnikai kísérletek eredményei, a robbantási munkák gépesítési lehetőségei útépítésnél, a töltetek késleltetési intervallumának számítógépes meghatározása, valamint a robbanóanyagok előállításának és alkalmazásának lehetőségei.

A tanácskozás második napján a szakemberek tanulmányi kiránduláson vettek részt. Ennek során egy-egy csoport ellátogatott a Bakonyi Bauxitbánya Vállalathoz, a Nitrokémia fűzfői gyártelepére és Uzsabányára, ahol négy vállalat képviselői tartottak előadásokat, majd gépbemutatót.

A záróülésen — méltatva a kiváló szervezést — többen szóltak a tanácskozás hasznosságáról, szükségességéről és bejelentették, hogy a következő nemzetközi robbantástechnológiai konferenciát három év múlva az NDK-ban rendezik majd.

Nógrádi Gábor

Bányagépész konferencia 160 résztvevővel

Nagy Lajos, a Bányászati Technológiai Társulás ügyvezető igazgatója megnyitó beszédét tartja.

Erb László felvétele

Kezdeményezések, javaslatok a bányászat kisgépesítéséhez

Balatonfüreden befejeződött a 17. Országos Bányagépész Tanácskozás, amelyet az Országos Bányaműszaki Felügyelőség védnökségével a Gépipari Tudományos Egyesület, a Mecseki Ércbányászati Vállalat és a GTE tatabányai szervezete rendezett.

A bányászüdülőben tartott kétnapos tanácskozás résztvevőit *Kovács László* gépészmérnök, főosztályvezető (MÉV) köszöntötte, majd *Nagy Lajos*, a Bányászati Technológiai Társulás ügyvezető igazgatója mondott megnyitó beszédet. A tanácskozás fő témája a bányászat kisgépesítése volt. Ennek segítségével ugyanis megszüntethető a nehéz fizikai munka, tovább fokozhatja a bányabeli biztonságot és mind emellett növelhető a termelékenység, ez együtt vonzóbbá teheti a fiatalok körében a föld alatti munkát.

A nagy figyelemmel kísért előadásokból megtudtuk, hogy a bányaművelés alapfolyamatai, így a fejtések és szállítások gépesítése teljes egészében megoldott, míg a bányatámok, a biztosító egységek szállítása, emelése, illetve ezek beépítése ma még komoly fizikai munkát igényel. E feladatok megoldása, egységesítése nem könnyű, mivel a munkálatok bányavállalatonként változnak. Ezért arra kell törekedni, és ez a bányavállalatok feladata, hogy célberendezéseket fejlesszenek ki és azokat gyártsák, illetve gyártassák a háttériparral saját használatukra.

A bányászüdülőben tartott kétnapos tanácskozás gépészeti és villamos szakemberei főleg ilyen saját kezdeményezésekről, fejlesztési eredményekről adtak számot. A márkushegyi bányaüzemben sikeresen alkalmazzák az olyan kisgépeket, amelyek összekapcsolhatók a nagyteljesítményű termelő berendezésekkel és közös energiaforrásból üzemeltethetők. A Borsodi Szénbányák Vállalat szakemberei kisgépesítéssel megoldották a biztosítóegységek beépítését, míg a MÉV-nél a vasútépítés teljes gépesítése egyedülálló ma még hazánkban.

A balatonfüredi tanácskozás lehetőséget adott arra, hogy a szakemberek beszámoljanak az eddigi eredményekről, meghatározzák és összehangolják a fejlesztési irányokat és tapasztalatokat adhassanak a többi bányavállalat részére a kisgépesítés elősegítése és munkábaállítása terén. Külön elismerés és dicséret illeti a MÉV gépészeti osztály kollektíváját a kétnapos szinpozium példás szervezéséért és lebonyolításáért.

Kovács Miklós

A tagság cselekvő részvételével

Nagyító alatt a szakszervezeti munka

A II. sz. bányaüzemben a bányásznapot követő két hétben került sor a szakszervezeti bizalmiak beszámolójára, majd a bizalmiak újraválasztására. E mozgalmasnak számító két hétről kérdeztük Kukai András üzemi szb-titkárt.

— A bizalmi beszámolók és választások — mondta az szb-titkár —, valóban csak ezt a két hetet öleltek fel, de ennek előkészítő munkái korábban kezdődtek. Hetekkel megelőzte ezt a választási időszakot a bizalmi csoportokban egy olyan mozgás, ami végül is kifejeződött ennek a két hétnek aktív munkájával.

— A választási útmutató a választások politikai célkitűzéseit rögzítette, de ezen túlmenően az emberek igen nagy felelősséggel készültek arra, hogy az elkövetkezendő öt évben méltó képviseletet biztosítsanak maguknak. Erre példa, hogy az egyik szocialista brigádvezetőt, amikor megkérdeztem, miért azt jelölte, akit jelölt, úgy válaszolt: — Esze is van, szája is van és el meri mondani a bizalmi csoport problémáját bármilyen fórum előtt.

— Volt példánk arra is, hogy a választási útmutatótól eltértünk annyiban, hogy igazodtunk a sajátos üzemi, gazdasági tevékenységünkhöz és kettő—három bizalmi csoportnak együtt tartottuk meg a beszámoló és választó értekezletét.

— Visszatérve a két hét munkájára, szinte minden nap, reggel hat órakor bizalmi csoportok tanácskozásával kezdődtek munkáshétköznapjaink. A tanácskozások rangját és fontosságát növelte, hogy szinte kivétel nélkül minden esetben a főbizalmi és az adott terület gazdasági vezetője jelen volt és válaszolt a felvetett problémákra. Komolyságát mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy a műszakban levő tagságunk 87 százaléka a bizalmi beszámolókon megjelent. Aktivitására jellemző az a 92 hozzászólás, amely elhangzott. Néhány ezek közül: Többen sürgették a résznyugdíj bevezetését, a béremelést, ami a bányászat kiemeltségét biztosítaná; sokan kritikusan fogalmaztak az üzemegészségügyi munka színvonaláról, ezen belül hangsúlyozottan a fogászati ellátásról; kifogásolták a lakáskiutaláskor a magas dolgozói hozzájárulást; nagyító alá került a szakszervezet érdekképviseleti munkája, az információáramlás és a partnerviszony. Mindezeken túl, felszínre került még néhány termelést zavaró szervezési probléma is, amelyet a gazdasági vezetés ott, helyben lerendezett.

— Hatvan bizalmi csoport választott magának bizalmit, amely egynegyedét a huszonéves korosztály adja, míg a derékhad a harmincévesekre épül.

— Összegezve, úgy érzem, nemcsak az előkészítő munkát, hanem ezt a két hetet is felelősséggel, odafigyeléssel végezték dolgozóink. Mindezt tették annak érdekében, hogy megfelelő emberek kerüljenek a bizalmi tisztségekbe. A választási eseménynaptár alapján ma már a főbizalmi választásoknál tartunk és készülünk az üzemi szakszervezeti bizottság, valamint munkabizottságok választására — mondotta végezetül Kukai András.

Veress Tamás

A KISZ termelést segítő tevékenysége a IV. számú bányaüzemben

(Folytatás az 1. oldalról.)

vájárvizsgát tegyenek. Másodsorban, a különböző szakmai vetélkedők szervezésével segíteni kívánjuk a fiatalok szakmai továbbképzését. Ebben az évben például még a hónap végén vájárvetélkedőt szervezünk s az év végéig sor kerül operátorvetélkedőre is.

— *Véleményed szerint, mennyire hatékony az üzemi KISZ termelést segítő tevékenysége?*

— Az üzem gazdasági és politikai vezetése biztosítja számunkra, hogy az általunk meghirdetett munkaakciókat megfelelő erkölcsi és anyagi elismerés kövesse. Ezt a KISZ igyekszik felhasználni. Legutóbb például az augusztus hónapot ifjúsági termelési hónapnak nyilvánítottuk azzal a nem titkolt szándékkal, hogy a nyári hónapok szabadságolásai miatt a csökkenő termelést némiképpen ellensúlyozzuk. Erről annyit, hogy a teljesítmények a várt színvonalon alakultak. Egyébként öt vájvégi brigádot jutalmaztunk teljesítményeik alapján: a 13-as, 17-es, 9-es 5-ös és az 1-es csapatokat.

— *Milyen feladatai vannak a KISZ-nek a termelés segítése terén?*

— Nem akarok most mindent felsorolni mert ez nagyon összetett feladat Egyet talán említenék, mint elvet. A KISZ-nek fontos feladata, hogy az idekerülő fiatalokkal segítse megszerettetni a pályát, segítse beilleszkedésüket és további fejlődésüket. Üzemi KISZ-bizottságunk igyekszik mindig megtalálni azt a konkrét formát, amivel leginkább segítheti üzemünk gazdasági feladatainak végrehajtását.

Weszti László

Munka Érdemrend arany fokozat

Nagy Zsigmond csapatvezető vájár

Amikor 1957. április 6-án először szállt ki szénporos arccal a somsályi bányából, semmit sem tudott még az uránbányászatról. A bányászatról is csupán csak annyit, amit fivéreitől hallott és az első műszakon látott.

— Évekig dolgoztam egy csapatom öcséimmel, mígnem ők úgy döntöttek, hogy az Ózd melletti kis településről Oroszlányba költöznek. Én maradtam, de aztán rebesgetni kezdték, hogy bezár a bánya, mert gazdaságtalan. Sokat töprengtem a dolgon, aztán úgy határoztam, hogy olyan helyre megyek, ahol nyugdíjazásomig dolgozhatok.

1969-ben harmincegy társával költözött le Pécsre. A III. sz. bányaüzemben borsodi bányásztársaival új brigádot alakított. És az 59-es csapat nevét hamarosan legendák övezték.

— Kilencen álltunk össze — meséli a csapatvezető. — Emlékszem, az első hetekben minden szak mellett dolgozott egy itteni vájár, aki megtanította a munkafogásokat. Hiába volt meg minden vizsgánk, azért ez más volt, mint a szénbánya. Eleinte döcögött a szekér, de aztán belejöttünk.

Tíz évig maradt együtt az eredeti csapat, s ez idő alatt számos beruházási munkát ők végeztek el az üzemben. Nem is akárhogy. Szakértelmük, szorgalmuk garanciát adott az üzem vezetése számára, hogy a borsodiak a legnehezebb, a legkényesebb feladattal is megbírkóznak.

— Vágatosok voltunk. Még ma is emlékszem, amikor az első ereszkét ránk bízták. Pontosabban megkérdezték elvállaljuk-e. Mindig tisztában voltunk egymás képességeivel, így aztán igent mondtunk. Az akarat sohasem hiányzott belölünk és ismertük még egymás gondolatát is. Mi mindig mindent tudtunk egymásról, még azt is, ki mit ebédelt. Így aztán semmihez nem fogtunk úgy hozzá, hogy előtte meg ne beszéltük volna.

Élvezettel beszél a nagy beruházási munkákról: a III. sz. bányaüzem gépesítéséről, az V. sz. bányaüzemi légzsákról. Vajon hány tonna kőzetet termeltek ki, hány ezer szegecset építettek be?

Nagy Zsigmond több mint másfél évtizeddel ezelőtt úgy jött a vállalathoz, hogy majd innen megy nyugdíjba. Az elkeseredés, a bizonytalanság ébreszt az emberben ilyen vágyat? Talán! Ő itt nemcsak biztos jövőt talált — szorgalmával, két kezemunkájával — megbecsülést, tiszteletet, elismerést szerzett.

N. G.

Jól, vagy jobban?

Az MSZMP MÉV II. sz. bányaüzem végrehajtó bizottsága megtárgyalta Majorosi György p. v. tpk. beszámolóját a polgári védelem helyzetéről. Az üzem polgári védelmi szervezeti felépítése a korábbi, 1982-es beszámoló óta nem változott. Ezzel szemben a szervezeten belüli állapot igen — hallottuk a beszámolóban —, hisz a személyi állományban végbement személycserék meghozták a várt eredményt. Az elmúlt években az állomány az éves kiképzési tervekben előírt feladatokat végrehajtotta oly módon, hogy a megjelenési arány a 83/84-es kiképzési évben 94 százalék, a 84/85-ös kiképzési évben 93 százalék volt.

Jelenleg a szervezettség gátja a II. sz. bányaüzem V. sz. bányaüzem közötti létszám megosztottság. Az eljövendő idő feladata viszont az V-ös üzemi átköltözés után, megszervezni az új körülményeknek megfelelően a polgári védelmi szervezetet, figyelembe véve az 1986. január 1-től hatályba lépő változásokat is.

Az üzemi polgári védelmi alegységek ellátása, felszerelése biztosított. Az üzemben a polgári védelmi anyag tömegében és értékében igen nagy. Ennek az anyagnak tárolása és karbantartása megoldott, leltározása, számbavétele évente megtörténik.

A végrehajtó bizottság a '82 óta eltelt idő munkáját jónak értékelte, amely a vita során is megfogalmazódott, hogy ezt a munkát jól, vagy jobban lehet csak végezni.

A végrehajtó bizottság második napirendi pontként a műszaki fejlesztésről és az újítómozgalomról kapott tájékoztatót dr. Tisza István főmérnök előadásában.

Az üzemben külön műszaki fejlesztési csoport nem működik, de minden műszaknak kötelessége a bányászati technológiában az újat elsajátítani, átvenni és alkalmazni. Két sajnálatos tény miatt a műszaki dolgozók energiája nem fordulhat kellő mértékben a műszaki fejlesztés felé.

Az energiájuk egy részét leköti, hogy a folyamatos termeléshez nekik kell biztosítani a szükséges anyagot, másrészt az V-ös üzem beindítása késik, és a különböző feladatok megoldására határidő módosításokkal újabb és újabb megoldásokat kell keresniük.

Például a 4/13 vakakna üzemeltetéséhez a menekülő létrát át kellett tervezni és építeni, a 4/13 vakakna 4. szinti aknarakodóját meg kellett építeni, átépíteni — szállításra alkalmassá, biztonságossá — a 4/3 siklót, nem megoldott a vízelvezetés az V-ös üzemben, a szállítópályákat, a csillemozgatást meg kell tervezni és még sorolhatnánk. Mindez leköti úgy az energiát és időt, hogy komolyabb műszaki fejlesztésre nem jut belőle.

1984-ben a bányaüzemek újítási versenyét a II. sz. bányaüzem nyerte. Jelenleg sajnos nem áll fényesen az újítás terén az üzem.

A téma fontosságát fejezte ki az előterjesztést követő vita. Ebben kiemelték az FMKT munkabizottság fontosságát, meg kell bízni a fiatalokat munkával. Pályázati felhívásokat kell kiadni. Újítási feladattervre van szükség, jóllehet a főmérnök szerint nincs, mert az csak kis feladatokat tartalmaz. A vita során elhangzott, hogy a szakember utánpótlás érdekében fontos lenne Pécsett az aknászképző technikum visszaállítása.

Hagyó Árpád, a pártbizottság titkára, összefoglalójában hangsúlyozta, hogy a fiatal műszaki szakembereket jobban be kell vonni az újítási, korszerűsítési munkába, meg kell bízni őket feladatokkal, hisz az elmúlt évekből erre már jó tapasztalatokkal rendelkeznek.

Összefoglalója végén kiemelte, hogy a XIII. kongresszus határozata értelmében meg kell gyorsítani a műszaki fejlesztést, ennek érdekében az érdekeltséget is fokozni kell. És ez mindenkire, ránk is vonatkozik.

Ezt követően a végrehajtó bizottság jóváhagyta a vállalati szakszervezeti bizottság javaslatát az üzemi szakszervezeti testületek személyi összetételéről.

Kukai András

Gyökeres változás a szakszervezeti oktatás rendszerében

Mi volt? Mi lesz?

Bernáth János robbantómesterrel, a II. sz. bányaüzem szakszervezeti oktatási felelősével beszélgetünk. Mentegetőzve mondja, hogy sajnos az előző évekről nincs sok tapasztalata, hiszen ez az első önálló éve.

— *A felmérések, jelentések alapján felvetődött problémaként az időhiány a szakszervezeti oktatásban. Kevés idő jut a vitára, az eszmecserére.*

— Valóban felmerült ez a gond is. Itt el kell mondanom, hogy dolgozóink közel 40 községből járnak be és a 40 órás munkahét bevezetésével úgy állapítottuk meg a buszindulásokat, hogy a percek is ki vannak számítva. Munkakezdés előtt nem tudjuk az oktatást megtartani, kiszállás után is kevés az idő. Jó megoldás lenne bevinni a városba és ott megtartani. Felvetődött az is, hogy színesebbé kellene tenni. Filmvetítésre, videóra gondoltunk és ígéretet is kaptunk ezekre. Sokszor hivatkoztunk már rá, de sajnos nekünk is gondot okoz a II-es és az V. sz. bányaüzem megosztottsága. Ez is nagyban hozzájárult a tavalyi év valamivel gyengébb eredményeihez, hiszen a propagandisták és a tagok több esetben külön üzembe kerültek.

— *Gyökeres változás történt az oktatási rendszerben. Mi a lényege?*

— A SZOT oktatási téren nagy önállóságot biztosított üzemünknek. Megpróbáltunk élni vele. A legnagyobb változás az Időszerű kérdések tanfolyamában van. Rendhagyó módon a párt hasonló nevű politikai oktatásaival együtt közösen kívánjuk megtartani. A hat általunk kiválasztott témakörből öt teljesen megegyezett a pártoktatás témáival. Az eddigieknél sokkal komolyabb előadást kapnak dolgozóink. A létszám 230 fő lesz, ebből 80—90 fő szakszervezeti tag. Az oktatásokat kéthetes turnusokban, hétfői napon fogjuk megtartani a MÉV klubhelyiségében, az üzemi szintű előadások helye a Ságvári Endre Művelődési Ház nagyterme lesz.

— Kísérleti jelleggel indítjuk a szakszervezeti iskolát új dolgozóinknak, a KISZ-korú friss szakszervezeti tagoknak. A harmadik oktatási formánk a szakszervezeti vitakör.

— Fontos még a bizalmiak és helyetteseik tájékoztatója. A hét főbizalmi feladata a szakszervezeti határozatok, állásfoglalások, kiadványok, ajánlások rendszeres továbbadása.

— *Mi a helyzet az önkéntességgel?*

— Ez az, ami igen nehezen megy. Nagy hangsúlyt kellene fektetni arra, hogy a szocialista brigádok vegyék be vállalásaikba a szakszervezeti oktatásokon való részvételt és értékeljék az aktivitást, a vállalás teljesítését. Célunk, hogy ne legyen olyan dolgozónk, aki valamilyen oktatáson nem vesz részt.

S.-né Forr Anikó

Özvegyek és árvák

Köszönjük a vállalat segítségét

A Bányaipari Dolgozók Szakszervezete lehetővé tette, hogy a bányászati alapítvány kamatainak egy részét olyan bányászcsaládok megsegítésére fordítsák, melyekben bányaszerencsétlenség következtében valamelyik családtag életét vesztette. A vállalatunknál szerencsétlenül járt bányászok családjai közül — felmérés alapján — Budai Györgyné és Bihari Józsefné 5000—5000 forintot, Németh Gyuláné, László Lajosné 10—10 ezer forintot, Orsós Mátyásné 20 ezer forintot kapott támogatásként. A segély összegét az üzemi szakszervezeti bizottságok bányásznap után juttatták el az érintetteknek.

1971-ben a IV. sz. bányaüzemi omlás áldozata volt Orsós Mátyás, aki feleségét és egyéves gyermekét hagyta itt. Most, amikor ellátogattunk az özvegy kertvárosi lakásába, őt, valamint 15 éves lányát találtuk otthon. Orsósné hosszabb ideje nem dolgozhat, táppénzen van, mint a IV. sz. bányaüzem márkázója.

— *A tragikus eset után, hogy alakult a család élete?*

— A férjem halála után még két évig Mánfán laktunk, majd 1973-ban Pécsre költöztem családommal.

— *Mire fordítja az alapítványból kapott összeget?*

— Mint látja, a lakás bútorzata igen hiányos. Mindenek előtt a gyerek szobáját bútorozom be, mert a heverőn kívül nincs semmi...

Valóban, kong az ürességtől.

— *Ilona, örülsz, hogy lesz szép bútorozott szobád?*

Mélyen maga elé mered, arcába hulló haja közül elővillan a két fekete szem, nem szól, csak a fejével biccent, s most látom, hogy az arcán elindul két könnycsepp...

Édesapját nem ismerte, édesanyjára nézek, küszködik, de hiába, a könny az ő arcán sem szárad fel...

Elbúcsúzunk, az özvegy kéri írjuk meg: nagyon szépen köszöni a segítséget és az emberek jóságát...

Öt özvegy és árva szívében továbbra is ott ül a fájdalom, mert akit szerettek — elment...

K. M.

MEÉV-hírek
Ércbányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja
Felelős szerkesztő: **Kisdaróczi János**
Szerkesztő: **Ragoncsa János**
Szerkesztőség: 7633 Pécs, Hajnóczy u. 35.
Telefon: 15-851
Vállalati tel.: 7-147, 7-108
Kiadja: a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: **Braun Károly**
Kiadóhivatal: 7601 Pécs, Hunyadi út 11.
Telefon: 15-000

MÉV Nyomda 7633 Pécs, 39-es dandár út 19.
Felelős vezető: **Sperczel János**

Megjelenik kéthetenként
Előfizetési díj egy évre 55,20 Ft
Előfizethető a szakszervezeti bizalmiaknál
Ny-623-4

A fúrótornyok építői

Nagy a nyüzsgés reggelenként Hamberger Lászlónak, a Kutató-mélyfúró üzem áttelepítési csoportvezetőjének irodájában. Ilyenkor történik az eligazítás, az operatív napi feladatok elvégzésének megszervezése. A csoport feladata a fúróberendezések helyszínének előkészítése, illetve a befejezés utáni leszerelés, helyreállítás. Ide tartoznak a toronyszerelők és az alapozók.

A toronyszerelők csoportvezetője Hajdú Sándor, az itt működő „Kozmosz" szocialista brigádé Gácsi Imre. Az ő munkájukat, eredményeiket vesszük most számba.

Hajdú Sándor a munkáról beszél: — Nevünkben is benne van, mi nyolcan elsősorban a fúrótornyok fel- és leszerelésével foglalkozunk. Ez a munka sokszor szinte akrobatikus ügyességet kíván. Télen, nyáron 20—25 méter magasban dolgozni nem is könnyű. Emellett mi építjük ki az energia és vízvezetékeket, erdőt irtunk és még sok minden mást csinálunk, sokszor a testvérbrigáddal, az alapozókkal együtt. Munkánk változatos, néha túlságosan is az. Esetenként reggel, itt az üzemben derül ki, hogy még aznap vidékre kell mennünk. Ilyenkor fel a kocsira és hajrá! Elvileg 8 órás a műszakunk, de vidéken 12 órázunk és sokszor még ez sem elég, túlórázni kell, hogy a fúrógépek időben elindulhassanak. Ez főleg a bérmunkáknál fontos, ahol a határidők igen szorosak. Itt a fúrások általában sekélyebbek, ezért rendkívül sűrű a gépek költöztetése. Ennek ellenére az üzemi munkaverseny féléves értékelésénél elsők lettünk, erre büszkék vagyunk.

— A nehéz munkát és a munkakörülményeket az üzem a bérezéssel kívánja ellensúlyozni. Alapjában meg lehetünk elégedve, bérezésünk az elmúlt években sokat javult. Persze, az áremelések minket is érzékenyen érintenek, s a vidéki munkák idején aránytalanul sok pénz költődik el, hiszen a jó kosztolás szükséges az ilyen fárasztó munkánál, s az élet egyre drágább. Jövedelmünk jelentős része mozgóbér, ez jó, mert érdemes hajtani. De az is igaz, hogy a mozgóbéreknél jobban figyelembe kellene venni a terepi viszonyokat, az időjárást stb.

A szót most Gácsi Imre veszi át: — Brigádunk már 17 éve együtt dolgozik. Eredményeink nagyon jók. Többször nyertünk már érmet, minden színűből van már. Egyedi elismeréseket is kapunk, most például a bányásznapra Hóbor János munkatársunk kapott Kiváló dolgozó kitüntetést. Hatunknak van 25 éves törzsgárdatagságot jelentő aranygyűrűje. Ez mutatja az egyik nagy problémánkat is. Munkánk olyan, hogy ahol mi dolgozunk, ott általában még nincs melegedő bódé, nincs víz. Télen, nyáron szinte egész időnket a szabad ég alatt töltjük, jelentős részben fenn a tornyon. És mi mégsem kapunk korkedvezményt, pedig ezt a munkát nem lehet hatvanéves korig csinálni, már ötven körül is bizony igen túlterhelő. Munkánkat most már sok gép is segíti. Styhlfűrész, oszlophelyfúró, betonkeverő, toronyszerelő gép, mégis úgy érezzük, járna nekünk is kedvezmény. Mindent megpróbáltunk, sajnos nem sikerült, a rendeletek nem teszik lehetővé.

— A régi, közös munkának persze jó oldalai is vannak. Szinte ismerjük egymás gondolatát is, így könnyebb együtt dolgozni. Barátok vagyunk valamennyien. Többször is összejövünk, a brigádértekezletek legtöbbször egy kis szalonnasütéssel, pincepörkölttel folytatódnak. Itt aztán már nemcsak a munkáról esik szó. Most azt szeretném, ha név szerint valamennyi munkatársamat megemlíthetném, akikről eddig nem volt szó, hiszen mindannyian részesei a sikeres munkaeredményeknek: Biró Ferenc, Bódi Géza, Bogdán József, Hajdú Kálmán és Kovács Ferenc. Az ő nevükben is mondhatom, sem most, sem a jövőben nem rajtunk fog múlani az üzem tervteljesítése.

És végül Hamberger László az erélyes, szókimondó, de haragot soha nem tartó, a beosztottaiért mindig kiálló főnök: — A brigád eredményei önmagukért beszélnek. Nem akarom szaporítani a szót, csak annyit mondanék, hogy szeretnék e dolgos, jól összeszokott brigáddal tovább dolgozni, s biztos vagyok benne, hogy a további sikerek sem fognak elmaradni.

Koch László

Raporton a brigád. **Egyed Imre felvétele**

Látogatóban a 4-es csapaton

Dani Ferenc segédvájár és Süli Csontos László szakvezető vájár biztosítás közben.
Berényi Tamás felvétele

A mozdony reflektora belehasít a vágat sötétjébe. Jó ötven méterrel odébb, ahol már nem kell farkasszemet nézni a fénysugárral Gajdacsi Kálmán körletvezető-helyettes rákérdez a mellettünk elhaladó mozdony vezetőjére.

— A négyesét viszi?

— Igen — mutat végig a 25—30 csilléből álló, teli cúgon a mozdonyos.

Váltanak néhány szót és már indulunk is tovább. Nem sokkal odébb egy kivilágított feltörés alatt kísérőm megáll és már nyomja is a berregőt. A jelzésre nem jön válasz, így hát rövid várakozás után nekiindulunk.

— Szerintem, már a fúráshoz készülődnek — jegyzi meg a körletvezető-helyettes.

A csapat tagjai valóban már az egyik szabadszéli kamrában a beszereléssel foglalatoskodnak. Beljebb jó néhány pászta már ki is van rabolva, meg is kérdem.

— Mióta dolgoznak itt?

— Nem egészen három hónapja jöttünk ide — mondja Koppits Vilmos csapatvezető. — Érc, szerencsére, van elég — mutat végig a hosszú fejtési kamrákon. — A 70-es csapat hozta rendbe ezt a régi feltörést.

Aztán azt magyarázza, hogy jobb szeretnek műfőte alatt dolgozni.

— Tavaly háló alatt sokkal jobban ment. Főleg az első félév sikerült jól.

— Azért most sincs okuk panaszra — veszi át a szót Gajdacsi Kálmán. — Kétéves szinten is 125 százalék fölött áll a csapat.

— Miért jobb háló alatt dolgozni?

— Alacsonyabb a szakmány — mondja a csapatvezető. — No, meg azért, mert elég sokat dolgoztunk már műfőte alatt. Azt szoktuk meg.

Persze, megszokás ide, vagy oda, a III. sz. bányaüzem 4-es csapata ebben a legutóbbi munkaversenyszakaszban is a legjobbak között végzett. Szóba kerül egy „örök" téma, a jó és rossz munkahely kérdése. A „jó munkahelyre" általában a legjobb csapatokat irányítják. És a 4-es ilyen kollektíva. Három éve vannak együtt és megalakulásuk óta kimagasló teljesítményeket produkálnak.

— Nagyon jól együtt van a két szak. Mindenkinek olyan ablézt kívánok, mint a Csontos Laciék. Köztünk soha nincs vita, mindenki tudja a dolgát. Rendszeresen összejövünk a hétvégeken, az ünnepeken. Közös, családos programokat szervezünk, főleg mióta divatba jött a nősülés — mosolyodik el a csapatvezető. Az elmúlt időben a csapatból három srácnak is bekötötték a fejét.

Nógrádi Gábor

Operátorokból aknász
„Vonzott a szakmai továbbképzés..."

Zsivolecz Lajos.

A nyár elején fejezte be a kétéves bányaipari technikumot a III. sz. bányaüzemből *Fritz József* és *Zsivolecz Lajos*. Azóta már az új munkaköri kinevezésük is megtörtént. Januárig operátorként dolgoztak a IV-es körletben — most már mint aknász tevékenykednek. Szinte meg sem száradt a tinta a papíron, de már bizalmat kaptak az üzemvezetéstől. Fritz József 44 éves. 1964 óta dolgozik vállalatunknál, 1981-ben került a III. sz. bányaüzembe, mint operátor. Zsivolecz Lajos 28 éves, szintén 1981 óta dolgozik az üzemben.

— *Mi késztetett benneteket arra, hogy elvégezzétek az aknászképzőt?*

Fritz József: — Két évvel ezelőtt adódott ez a lehetőség és én ezt megragadtam, hiszen az embernek ebben a korban már nincs sok választása. Az is igaz, hogy a szakmai továbbképzés lehetősége is vonzott.

Zsivolecz Lajos: — Engem a továbbtanulás, a szakmai képzés lehetősége és a magasabb fizetés ragadott meg leginkább. Célom elérésében segített a körletvezetés és a geofizikai részleg is.

Januártól kezdve vájvégen dolgoztak, majd májusban sikeres technikusi vizsgát tettek. Kiválóra végezték a vájártanfolyamot, melyért Vezérigazgatói dicséretben részesültek. Ez év szeptemberéig fenntartó vájárként dolgoztak abban a körletben, ahol mint operátorok tevékenykedtek.

— *Hova kerültetek, mint termelésirányító robbantómesterek és hogyan sikerült a beilleszkedés?*

Fritz József: — Rövid idő telt el ahhoz, hogy egyértelmű választ tudjak erre adni, hiszen ez nem megy máról holnapra, ez majd a munkáshétköznapok során elválik. Egy biztos! A körlet vezetői és dolgozói nagy szeretettel fogadtak, mivel én maradtam az eddigi IV-es körletemben.

Zsilovecz Lajos: — Örültem annak, hogy engem a VI-os körletbe helyeztek, az új technikához aknásznak. Szakmailag itt még tovább fejlődhetek. Nem utolsó szempont, hogy ebben a körletben dolgozik a KISZ-alapszervezetünk többsége, s mint alapszervezeti KISZ-titkár jobb kapcsolatot tudok kialakítani a tagsággal.

— *Mit szeretnétek megvalósítani a napi munkátok során és mik a terveitek a jövőt illetően?*

Fritz József: — Sok-sok apró dolgot, amely a körletben dolgozó emberek munkáját javítja. Törekszem a jó munkatársi viszony fenntartására, szeretnék továbbra is becsületesen helytállni a munkahelyemen és családom körében, hiszen nekik is sok lemondással járt az elmúlt időszak.

Fritz József.

Zsivolecz Lajos: — Nekem az a véleményem, hogy a termelésirányítás területén közvetlen kapcsolatba kell kerülni a dolgozókkal és beleolvadni mindennapi munkájukba. Reményt fűzök ahhoz, hogy a tanulmányaimat egyetemen folytathatom. Szeretném elvégezni a bányamérnöki kart. Többet szeretnék lenni a családdal, a kislányommal — az új lakást teljesen berendezni.

Franyó József
Berényi Tamás felvételei

Tanulságos balesetek

B. J. mozdonyvezető a II. sz. bányaüzem 24. szint K-i szállítóvágatban mozdonyát a mozdony mellett a járóosztályban haladva vezette. A K-1 szállítóvágathoz közeledve észrevette, hogy a váltó rossz irányban áll, ezért vissza akart kapcsolni. A kart nem sikerült visszaállítania, ezért a mozdony mögött átment a másik oldalra. Amint benyúlt a kapcsolókarhoz a mozdonyfülke és a vágatoldal közé szorult. A továbbhaladó mozdony a vágat oldalán kb. 3 méter hosszan végigsodorta. Öt bordája eltörött. Nem történik meg a baleset, ha B. J. a mozdonyt — a szabályoknak megfelelően — a fülkében ülve vezeti.

T. B. vájár 1985. augusztus 8-án a IV. sz. bányaüzem 4. szintjén garatból csillét töltött. Egy kb. 10 kg-os kő a csille peremére, majd onnan jobb lábfejére esett. Nem történik meg a baleset, ha betartja a MÉV Szabályzat 4. fejezete 4.6 pontjában előírtakat: „csilletöltés közben a garattal szemben, a csille előtt tartózkodni tilos. Úgy kell oldalt elhelyezkedni, hogy a pattanó kőzetszilánkok ne okozhassanak sérülést."

S. F. lakatos az Ércdúsító üzemben hegesztést végzett. A hegesztőpisztolytól kb. 3 cm-re a gáztömlő kiégett, a kiömlő gáz meggyulladt és jobb alkarját megégette. Nem használt védőkesztyűt.

B. T.

VÁLASZOK, INTÉZKEDÉSEK

1. A II. sz. bányaüzem dolgozói az alábbi problémákat vetették fel: – A 39-es dandár úton tiltsák meg a parkolást, mert balesetveszélyes. – A kovácstelepi Pálma utcában a tanács a csapadékvíz elvezetést most megcsináltatta és a költségeket a lakókra akarja átruházni.

A problémákra *Vokó János*, a városi tanács építési és közlekedési osztály vezetője válaszolt:

— A 39-es dandár úton nem tartjuk indokoltnak a gépkocsiparkolás megtiltását, mert az út olyan széles, hogy a két oldalt parkírozó gépkocsik nem veszélyeztetik a forgalom biztonságát. A gyalogos forgalmat sem. Az útszakaszon olyan gyakoriak a közlekedésrendészeti ellenőrzések, hogy ha szabálytalanul parkolnának, azonnal megbírságolnák a szabálytalankodókat.

— A közterületi munkáknál a tanács — a vonatkozó kormányrendeletnek megfelelően — költséghozzájárulást vettet ki, mert az érintetteknek a költségek egy részét át kell vállalniuk. A nevezett utca esetében a kivetés még nem történt meg.

2. A IV. sz. bányaüzem dolgozói a következő kérdésekre kérnek választ: – A balatonfüredi üdülőben semmilyen sporteszköz nincs. Lesz-e ebben változás. – A balatonmária-fürdői üdülővel kapcsolatban meg azt kérdezik, hogy mikor készül el a tenisz- és a kézilabdapálya? Az asztalitenisz körül reszt mikor betonozzák le?

A kérdésekre *Mészáros István* vszb-titkár válaszolt:

— Sporteszközök, felszerelések biztosítását szükségesnek és indokoltnak tartjuk, az üdülő következő évi költségvetésében megfelelő anyagi eszközöket biztosítunk azok beszerzésére.

— A balatonmária-fürdői üdülőnk továbbfejlesztésére rendezési terv készül. A terv végleges jóváhagyása után döntünk abban, hogy hol és milyen sportlétesítmények épülnek. A jelenlegi információk alapján több mint félmillió forint szükséges ahhoz, hogy ladarúgó-pálya és teniszpálya létesüljön. Ezek megvalósításához a vállalati szakszervezeti bizalmi testület döntése is szükséges, mert megfelelő pénzügyi fedezet nékül azokat megépíteni nem tudjuk. Kultúrépületünk a szezon indulására készült el, így környékének rendezése még nem befejezett, ezeket az őszi-tavaszi munkálatoknál végzik el.

Gácsi Mátyás

A Zsolt utcai költözködés után

Látogatóban Nagy Dezsőék új otthonában

A Zsolt utcai lakásokra több éven át várakoztak nagy-nagy türelemmel az új otthonra várók, s közöttük *Nagy Dezső* és családja is.

Nagyék már túl vannak a nagy munkákon. Remek beosztású, 76 négyzetméter alapterületű a lakás, a berendezés is jó ízlésre vall.

— Ahhoz, hogy ilyen lett, nagyon sokat kellett rajta dolgoznunk a feleségemmel — mondja Nagy Dezső, aki 1960-tól a vállalat dolgozója. Mint váján 1981-ben rehabilitálták és jelenleg a IV. sz. bányaüzem műszakjegyzője.

— *Előzőleg hol laktak?*

— A Radnóti úton, ötödmagammal egy 1,5 szobás szövetkezeti lakásban — veszi át a szót Nagyné, Szilvia asszony. — Képzelheti, milyen nehézségekkel járt és mennyire vártuk, hogy ide költözhessünk.

— *Gondolom, nem volt könnyű a szobák kiválasztása és a bútorok elhelyezése sem.*

— 1+3 fél szobánk van. Mi, a férjemmel a nagyszobába, két lányom és a 70 éves, beteg édesanyám külön-külön szobába kerültek, így mindenki nagyon örül a saját kuckójának. S mindemellett lehetőség van arra is, hogy hétvégeken, amikor együtt a család a tágas, világos étkezőben mindenki helyet foglalhat az ünnepi ebédnél.

— *Ma egy 76 négyzetméteres lakás nem filléres dolog. Mennyibe került?*

— Kimondani is sok, hát még kifizetni: egymillió százezer forint.

— *Mennyi volt a beugró összeg?*

— Hétszázezer forint, de csak 46 ezer forintot fizettünk, ez volt a garázs ára. Az OTP 520 ezer forintra értékelte az előző szövetkezeti lakásunkat, ehhez kaptunk a gyermekek után szociális kedvezményt és a MÉV is adott 173 ezer forintot kamatmentes kölcsönként, amit külön is szeretnénk megköszönni. A visszamaradó összeget 30 év alatt kell kifizetni.

— *Ezek után mennyi lesz a lakás havi rezsije?*

— Minden fizetnivalóval körülbelül háromezer forint.

K. M.

„A MÉV is adott 173 ezer forint kamatmentes kölcsönt, amit külön is szeretnénk megköszönni."
Csöndör László felvétele

Munkásművelődés — közös akarattal I.

— Időnként fel-feltörő hullámok kavarognak a munkásművelődés körül. A népművelők sok esetben a közönség passzivitásáról szólnak, míg ők a rossz műsorpolitikát okolják az érdektelenségért. Miként látja ezt Kocsi László népművelő és Till Tamás MM-felelős?

— A zavarok nagy része abból adódik — válaszol *Kocsi László* —, hogy elméletileg nincsen világosan tisztázva a munkásművelődés tartalma, illetve fogalma. Ennek következtében nyilvánvaló, hogy a zavaros elmélet ritkán eredményezhet kristálytiszta gyakorlatot. Az sem egyértelmű, hogy a munkásművelődés kihez tartozzon. Általában a szakszervezet vállalja magára e feladatot.

— A másik része a dolognak az, hogy a munkásművelődés akcióvá vált. Nemcsak nálunk, hanem országosan. Szükséges lenne tisztába lenni mindenhol azzal, hogy milyen rétegekre bomlik egy üzemi kollektíva, ezek a rétegek milyen művelődési igényekkel lépnek, vagy lépnének fel. Ehhez azonban eleven kapcsolatot kell tartani a munkásokkal és a gazdasági vezetőkkel. Mi most megpróbáljuk ennek a kapcsolatnak a feltételeit megteremteni, s ha ezek már megvannak, akkor ezekre alapozva kialakítani a műsorpolitikát.

— Álljunk meg egy pillanatra — szól közbe *Till Tamás*. — Az, hogy a közönség passzív, illetve a műsorpolitika csapnivaló, így nem igaz. Vannak telthházas rendezvényeink is, viszont a lehetőségeink behatároltak. Arról nem is szólva, hogy a művelődési ház funkciója nem teljesen tisztázott. A ház egyszer mozi, máskor színház, aztán a vállalati rendezvényeknek ad otthont, de ugyanígy a területi igényeknek is eleget tesz, sőt, ma már ott tartunk, hogy sokan kocsmának tekintik.

— Végül is — veszi vissza a szót Kocsi László — a munkásművelődéshez az objektív feltételek nem adottak. Vannak elképzeléseink nekünk is, más tisztségviselőknek is, csak hogy ezek nem mindig találkoznak.

— *Lehetséges-e egyáltalán olyan programok összeállítása, hogy művelődési házunk kihasználásáról beszélhessünk?*

— Természetesen lehetséges — folytatja Kocsi László —, de ehhez szükségünk van a munkahelyi, vállalati közösségek és vezetőik aktív hozzáállására és segítségére. Sajnos egyelőre mi érezzük csak, hogy egymásra vagyunk utalva. Bár, bizonyára mi is felelősek vagyunk azért, ha ők nem érzik, hogy lehetőség van a műsorpolitika, sőt, a művelődési ház éves programjának együttes kialakítására. Ennek a helyzetnek a megváltoztatásán az Ércbányász újság is segíteni tud majd minket.

(Folytatjuk.)

V. T.

Cél: a műszakszám stabilizálása

(Folytatás az 1. oldalról.)

sát. Meg kell értetni az emberekkel, hogy a hétfői és a pénteki szabadságok milyen kárt okoznak az üzemeknek, a vállalatnak.

— *Ezzel kapcsolatban — úgy tudom — egy felmérés is készült.*

— Igen. A hétfői és pénteki napokon — a gyakori szabadságok miatt — a bányaüzemek termelése csak 70 százaléka a hétközbeinek. Az energiafelhasználásunk ugyanakkor ezeken a napokon is annyi, mint máskor. Azt is kiszámítottuk, hogy a hétfői és pénteki termeléskiesés féléves szinten tizenegy napot tesz ki.

— *Az év végi leállás milyen terheket ró a bányaüzemekre?*

— Nagyon lényeges, hogy ezt az öt napot le kell számítanunk, tehát a hátralevő időszakban annyival többet kell termelnünk. Természetesen tudják ezt az üzemekben is és felkészültek rá. Úgy vélem, hogy az elkövetkező hetekben, hónapokban azzal, hogy visszajöttek szabadságról a legjobb bányászaink, hogy ismét a jól összeszokott brigádok dolgoznak majd együtt, jelentősen javulnak majd a termelési eredményeink és a végelszámolásnál sikeres évet zárhatunk — mondta végezetül a bányaművelési osztályvezető.

N. G.

Bohócok

Iván Bednár zenés szatírája a Ságvári Endre Művelődési Házban! A cirkusz csillogó-villogó világában egy-két órára elfelejtjük, hogy az előttünk csetlő-botló, esetlen figura ugyanolyan érző ember, mint a többi. Az utcán „civilben" legtöbbször meg sem ismerik, elmennek mellette, hogy gondja is lehetne? Maradjon magánügy, a néző nevetni, kikapcsolódni akar a cirkuszban. Ugyanis van elég baja otthon.

A tatabányai Bányász színpad előadásában a bohócok (Dárió és Bárió) kísérletei reménytelenek az igazgatóval szemben. A kisember legfeljebb szamárfüllet mutathat a hatalom képviselőjének. A két bohóc kifogyhatatlan energiával szórakoztatja a közönséget a lendületes iramú előadáson. Könnyes, vidám játékuk összegezése is lehetne Dárió dala: „... bízhatsz a világban dőrén, főnököd majd kikacag, föllöknéd főnököd frissen, fricskádért utcára rittyent és hogyha szidod az Istent, te esel hasra megint".

Művelődjünk, szórakozzunk

A Ságvári Endre Művelődési Ház Képzőművészeti műhelyének kiállítása.

A Ságvári Endre Művelődési Ház októberi programjából

7-én 17 órakor: A Képzőművészeti műhely esztétikai előadássorozata. A románkor emlékei Baranyában címmel. Előadó: Pandur József.

Stúdiógaléria
10–21-ig: A Ságvári Endre Művelődési Ház Képzőművészeti műhelyének kiállítása.

Gyermekszínház
15-én 15 órakor: Hulahop–Báb–Cirkusz. A Bóbita Bábszínház művészeinek önálló műsora.
15-én 19 órakor: A tatabányai Bányász Színpad vendégjátéka. Iván Bednár: Bohócok. Zenés szatíra két részben. Belépődíj: 30 forint.

MM-rendezvények
1-én: Az MM üzemi elődöntői.
7-én 15 órakor: Az MM vállalati döntője.
14–17-ig: Pályaválasztási kiállítás a DOZSÓ-ban.

Otthoni Randevú
6-án 14 órától Kővágószőlősön. Fellépnek: Bukszár Márta, Péter Gizi, Unger Pálma, Faludi László, Vári Éva, a Quadra-táncegyüttes és még sokan mások.

Kamaraszínház
7-én: A kaktusz virága.
9-én: A kaktusz virága.
Az előadások 19 órakor kezdődnek.

Ságvári mozi
1-én: Érctlenek (francia).
5-én: Szirmok, virágok, koszorúk (magyar).
6-án: Arany a tó fenekén (ausztrál).
12-én: Éden boldog boldogtalannak (francia).
13-án: Jedi visszatér (USA).
Az előadások 16 és 18 órakor kezdődnek.

Tanfolyamok
1-én 17 órakor: Gyermektánc. A tanfolyam időtartama 4 hónap. Részvételi díj: 400 forint (vállalati dolgozóknak 260 forint).
2-án 17 órakor: Szabás-varrás. A tanfolyam időtartama 3 hónap. Részvételi díj 350 forint (vállalati dolgozóknak 250 forint).
3-án 17 órakor: Német nyelvtanfolyam kezdőknek és haladóknak. A tanfolyam időtartama 4 hónap. Részvételi díj 500 forint.
4-én 17 órakor: Zeneóvoda. Időtartama 4 hónap, részvételi díj 300 forint.
12-én 17 órakor: Break-tanfolyam. Időtartama hat hét (heti két foglalkozás). Részvételi díj 300 forint.
Jelentkezés és befizetés az első foglalkozáson, illetve naponta 8–16 óráig.

A munkásszálló programjából
10-én 17 órakor: VIDEO-klub.

A könyv szerelmese és terjesztője

Az ebédlőben az egyik sarokban e célra elhelyezett asztalon könyvhegyek emelkednek. A III. sz. bányaüzem dolgozói veszik körül, lapozgatnak, nézegetik a könyveket és természetesen vásárolnak is. Van aki készpénzzel fizet, de a legtöbben igénybe veszik a részletfizetési kedvezményt.

Az üzemi könyvterjesztőt, Leskovár Gábornét kérdeztük, hogyan lett a Művelt Nép Könyvterjesztő Vállalat terjesztője?

— Szeretem a könyveket, szeretek olvasni, ezért vállaltam el ezt a feladatot, amikor három évvel ezelőtt felajánlották.

— Mik a tapasztalataid, a bányászok körében van-e igény az olvasásra, milyen a kereslet?

— A kereslet nagyobb, mint a kínálat. Hogy erre igény van, azt az is bizonyítja, hogy egy év alatt 270 ezer forint forgalmunk volt könyvből és lemezekből. Az érdeklődés vegyes, krimit és szépirodalmi műveket egyaránt vásárolnak.

— Az előbb utaltál arra, hogy nem tudsz minden igényt kielégíteni?

— Igen, a dolgozók kifogásolják — és én is —, hogy a nagy érdeklődésre számottartó úgynevezett slágerkönyvekből mi itt, az üzemben egyáltalán nem kapunk, valószínűleg a kevés példányszám miatt. A forgalmunk egyébként az előző évekhez képest valamennyit visszaesett, ez egyrészt azzal magyarázható, hogy jelenegesen kevesebb könyvet küldének ki az üzembe, másrészt pedig magyarázható a könyvek egyre emelkedő, magas árával.

— Szabad időben, vagy munkaidőben árusítasz?

— A könyveket és lemezeket árusítani csak munkaidőben tudom, amikor a dolgozók is itt vannak az üzemben. A könyvesboltból való ki- és visszaszállítást munkaidőn kívül végzem. Az üzem gazdasági és társadalmi vezetése maximálisan támogatja a munkámat.

Leskovár Gáborné szereti a könyveket és mindig megpróbál megfelelni a dolgozók — néha különleges, egyedi — kívánságainak is. Kérésre betelefonál, többször is bemegy a könyvesboltba és, ha rajta múlik, a kért könyvet, vagy lemezt megszerzi. Szívesen teszi és örül, ha az igényeket sikerül kielégíteni.

A könyvterjesztő vállalat a legutóbbi ünnepi könyvhét alkalmából ismerte el lelkiismeretes, jó munkáját, az üzem dolgozói nevében pedig e helyen köszönjük fáradozását.

Magda Edit

Értesítés

A MÉV nyugdíjas szakszervezeti bizottság ezúton is értesíti tisztelt szakszervezeti tagjait, hogy október 11-én 15 órakor a Ságvári Endre Művelődési Házban tartja vezetőségválasztó taggyűlését. Minden nyugdíjas szakszervezeti tagot szeretettel vár a vezetőség.

Köszöntjük a fegyveres erőket!

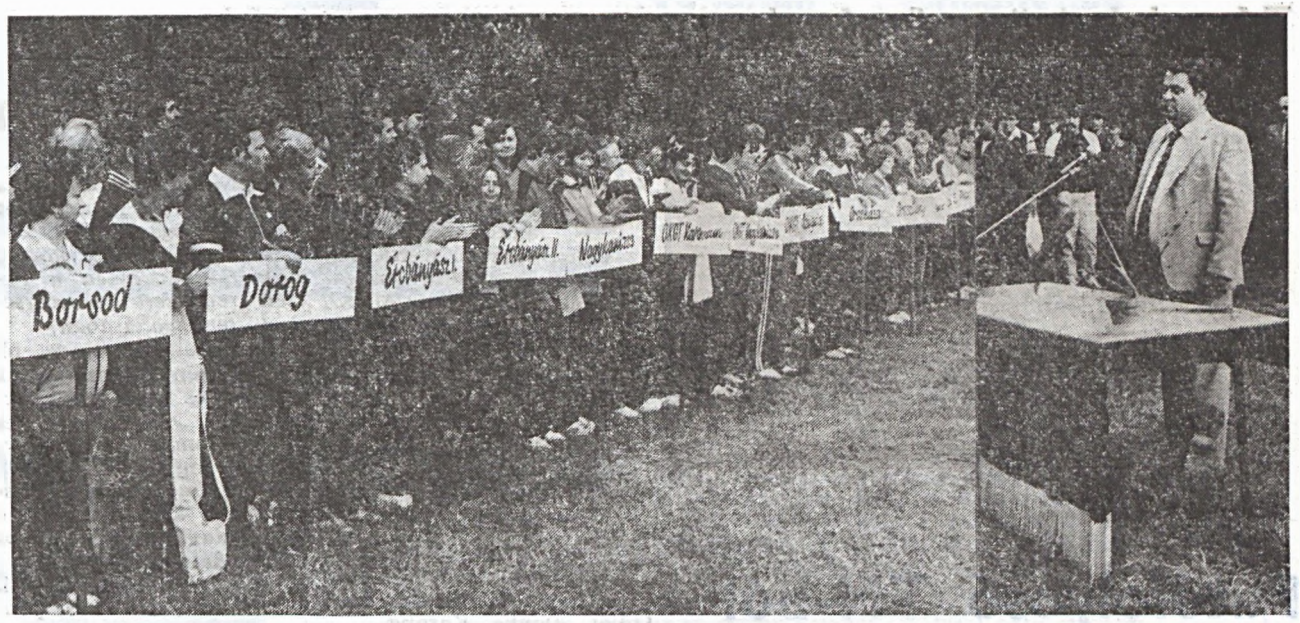

A verseny résztvevőit Mészáros István vszb-titkár köszönti.

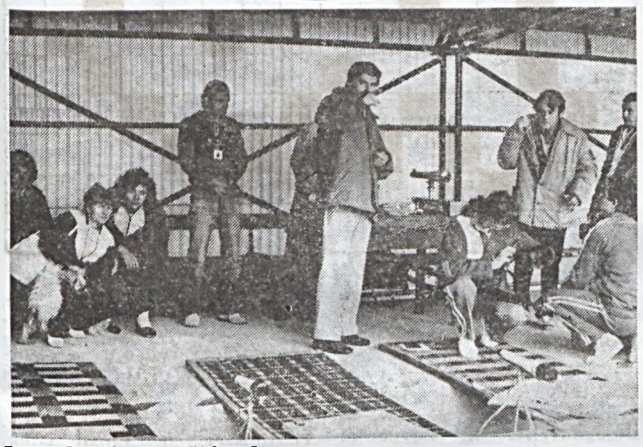

Ismerkedés a lőtérrel.

Technikai előkészületek a verseny előtt.

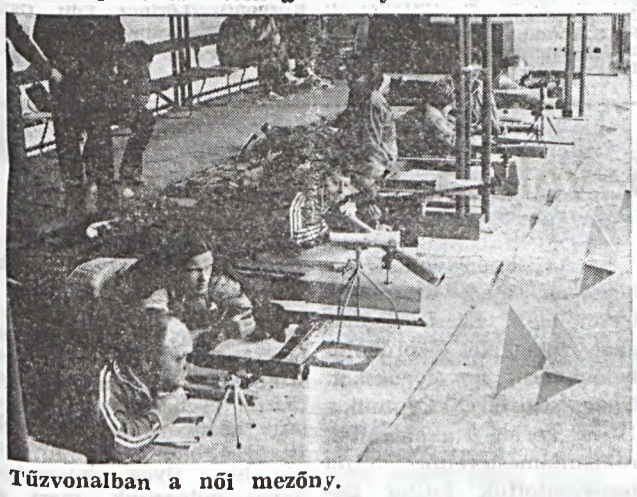

Tűzvonalban a női mezőny.

A haza szolgálatában

Szeptember 29-én népünk országszerte a fegyveres erők napját ünnepli. Mindannyiunk által számontartott, jól ismert történelmi esemény évfordulóján, a győzelmes pákozdi csata felejthetetlen emlékű napján köszönti dolgozó népünk nagynagy szeretettel és megbecsüléssel a fegyveres erők soraiban szolgálatot teljesítő fiait, mindazokat, akik szocialista hazánk határait, a munkáshatalom nagyszerű vívmányait, független, békés életünket fegyverrel a kézben őrzik.

Az elmúlt négy évtizedben pártunk politikájának szerves alkotó eleme a honvédelmi politika. E politikának szilárd tartópillére a magyar—szovjet barátság és a Varsói Szerződéshez való tartozás. Ma már elmondhatjuk, hogy a kor követelményeinek megfelelő katonai haderővel rendelkezünk. A haderő fejlesztése fontos a béke megőrzése érdekében, mert csak békében lehet alkotni újat, korszerűt, az emberi haladást elősegítő gazdasági, technikai eszközöket.

Genfben, Bécsben, vagy bárhol másutt a tárgyalások csak akkor vezetnek eredményre, ha a szocialista országok népeinek politikai elszántsága és katonai ereje biztosítja a megfelelő alapot.

Ezeknek a céloknak a megvalósítását szolgálja a Magyar Honvédelmi Szövetség is, melynek legfontosabb feladata az ifjúság hazafias, honvédelmi és internacionalista nevelése, a haza szolgálatára való felkészítése. A történelmi hagyományok arra kötelezenek bennünket, hogy elődeink példája nyomán folytassuk szocialista hazánk felvirágoztatását, biztosítsuk dolgozó népünk biztonságát, békés építőmunkáját, boldog jövőjét.

Maros Tibor
MHSZ pécs városi titkár

Tűzvonalban a bajnok Dömötör.

A bronzérmes nagykanizsai együttes.

Lövészbál résztvevői discóritmusban.

Országos bányász lövész kupa

Hatévi szünet után folytatódott Pécsett az országos bányász honvédelmi lövészkupa-verseny a BDSZ és a MÉV rendezésében. Tizenkét női és tizennégy férfi csapat versenyzői, a Szolgáltató és a III-as üzemi lőtéren küzdöttek a csapat- és egyéni győzelemért.

Kupagyőztes lett a MÉV férfi és női csapata, az ezüstérmet a házigazda „B" együttesei szerezték meg. Az egyéni versenyben a nőknél Máté Emilné (IV. üzem), a férfiaknál Dömötör Ferenc (II. üzem) bizonyult a legjobbnak. A vendég együtteseknek mind csapatban, mind egyéniben csak a bronzérem jutott.

Az oldal összeállításában közreműködtek:
Keller Gábor, Kovács Miklós, Schilling József.

Országos Bányász Lövész Bajnokság 85

	CSAPAT	1 NÉV	K.E.	2 NÉV	K.E.	3 NÉV	K.E.	4 NÉV	K.E.	ÖSSZPONT
1.	OKGT NAGYKANIZSA	[illegible]	164	[illegible]	149	[illegible]	172	Küdag	144	629
2.	Tatabánya	Sajnab	161	Kenga	165	[illegible]	174	[illegible]	163	659
3.	Visonta	Nagy	181	Takács	119	Bodis	132	[illegible]	143	575
4.	DKG Nagykanizsa	Takács	179	Papp	167	[illegible]	175	[illegible]	184	705
5.	DOROGI Szénbánya	[illegible]	158	[illegible]	161	[illegible]	178	Kovács	168	665
6.	Ajkai Bányaüzem	Takács	168	[illegible]	165	Takács	165	[illegible]	149	647
7.	Erőbánya I.	Bihon	162	Dömötör	190	Ács	173	[illegible]	187	712
8.	Oroszlány	Szabó	167	Jagat	159	Takács	169	Csaba	170	665
9.	Erőbánya II.	Király	173	Bradits	182	Fusz	176	Iari	176	707
10.	MÉV Kardoskút	Mandi	179	Nász	164	Dömötör	174	[illegible]	161	678
11.	Orosháza	Blaskó	77	Kovácsdan	131	Mészáros	161		-	369
12.	VASAS B. ● PÉCS	Szabó	147	Kiss	152	Schiffer	164	Csatka	166	629
13.	DORSOD	[illegible]	164	Simon	173	Mátyás	161	Papai	182	680
14.	VESZPRÉMI Szénbánya	Tóth	152	Ollósné	168	Takács	179	Pató	182	681
15.										

Országos Bányász Lövész Bajnokság 85

	CSAPAT	1 NÉV	K.E.	2 NÉV	K.E.	3 NÉV	K.E.	ÖSSZPONT
1.	~~OKGT~~ Nagykanizsa DKG	Balázs Magdolna	164	Cserni Lászlóné	157	Papp Józsefné	172	493
2.	MÉV. I. Csapat	Bujtorné Bánki Erzsébet	175	Pehl Jakabné	171	Máté Emilné	176	522
3.	Orosháza	Blaskóné Ferenczi Éva	127	Berta Ágnes	107	Karácsony Zsuzsi	117	351
4.	MÉV. II. Csapat	Polgár Károlyné	172	Bejó Ilona	173	Ragoncsa Jánosné	170	515
5.	OKGT Szeged	Radune Kiss Klára	135	Hódi Gyuláné	152	Rókáné Oláh Ildikó	155	442
6.	OKGT Kardoskút II.csp	Fekécs Sándorné	156	Nagy László	152	Lengyel Károlyné	135	443
7.	Visonta	Nagy Éva	137	Simon Árpádné	96	Juhász Hilda	107	340
11.	OKGT Kardoskút	Urszuly Jánosné	155	Balogh Zoltánné	154			
13.	Dorog	Varga Né K. Gabriella	162	Tehér Sándorné	132			
14.	Veszprém	Poór Katalin	143	Jani Istvánné	156			
15.	Borsod	Katona Jánosné	151	Peternák Gáborné	149			
16.	Oroszlány	Kovács Györgyné	165	Vodicska Imréné	161			

Társadalmi összefogással

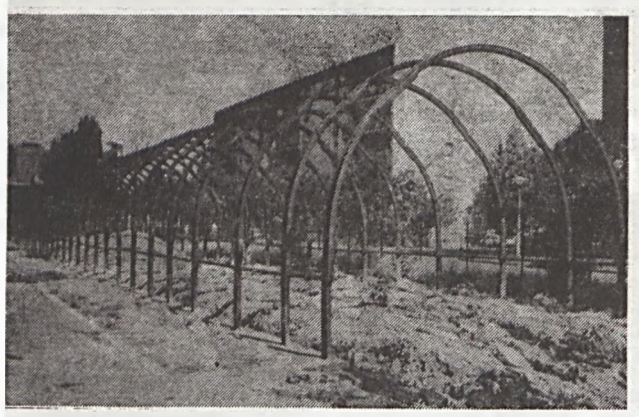

Az épülő futófolyosó. Csöndör László felvétele

Futófolyosó TH-ból

Fiúk! Tudjátok mit hallottam? Az Építők úti Általános Iskola udvarán uránbányát nyitnak. Már készül a tároló. Nézzétek meg, a TH-gyűrűk már állnak.

Mielőtt bárki a telefonhoz nyúlna rémületében, megnyugtatjuk: szó sincs bányáról, csupán futófolyosó készül egyedi módra. A 90 méter hosszú, 5,4 méter széles alapterületű „vágat" az általános iskola sportját hivatott szolgálni. A munkák dandár részét a Mecseki Ércbányászati Vállalat II. sz. bányaüzeme, Kutató-mélyfúró üzeme és az Anyag- és áruforgalmi főosztály szocialista brigádjai vállalták, de az építkezésben részt vesz a BÉV, a Posta, a Mecseki Szénbányák, az Aknamélyítő Vállalat és még több vállalat kollektívája is.

A munkálatok a félidőnél tartanak. A létesítmény átadását a jövő tanév kezdetére ígérik a „patronálók", amikor is a 4 futópálya és a távolugró rész lehetőséget ad a tanulók atlétikus mozgásának fejlesztésére és a lakótelepi dolgozók sportolására.

K. M.

1985. első félév tűzeseteiről

Az 1985. I. félév tűzeseteit értékelve megállapítható, hogy a tűzvédelmi helyzet nem javult a korábbi időszakhoz viszonyítva.

Ezt igazolja a vizsgált időszakban történt 126 tűzeset, amely 7 millió forint tűzkárt okozott. A bekövetkezett tűzesetekkel szoros összefüggésben meghalt hat polgári személy és ugyanennyi szenvedett égési sérüléseket.

Nyolcvan lakásban, vagy lakóépületben, hétvégi házban volt tűz, elsősorban szabálytalan dohányzás, tüzelő-, fűtő-, szárító berendezések gondatlan használata, hőátadás, elektromos áram és nem utolsó sorban gyermeki tevékenység miatt. A felsorolt leggyakoribb tűzkeletkezési okok magatartásbeli szabályok megsértéséből adódnak. A tűzesetek vizsgálata során a tárgyi bizonyítékok mellett nagyon gyakran megállapítható, hogy az emberek nem rendelkeznek veszélyérzettel, teljes biztonságban érzik magukat, így figyelmen kívül hagyják, a legelemibb szabályokat is. Egy gondatlanul eldobott égő cigaretta, gyufa, sérült elektromos vezeték, berendezés, tűzhelyen hagyott étel azután komoly következményekkel járó tüzet okoz.

Nagyobb gondot kellene fordítani a gyerekekre is, különösen azokra, akik a nap egy nagyobb részét felügyelet nélkül töltik el. A szülő kötelessége figyelmeztetni gyermekét, hogy ne játszon gyufával, veszélyes anyagokkal.

A tűzvédelmi szabályok nem elsősorban korlátozó célzattal születtek meg, hanem környezetünk, anyagi javaink és nem utolsó sorban személyi biztonságunk megóvását hivatottak védeni. Tartsuk be a megelőző tűzvédelmi előírásokat!

Gonda Barnabás
tű. őrnagy

HÍREK

A vállalati KISZ-bizottság tagjai szeptember 11–14-ig Balatonfenyvesen továbbképző táborban vettek részt. Ugyancsak továbbképzőn voltak Révfülöpön a KISZ-bizottság mellett működő FMKT munkabizottság tagjai, szeptember 6–7–8-án.

Szeptember 20–22-én összevont házi vezetőképző tábort tartottak Fonyódon a Kutató-mélyfúró, a Kutató-fejlesztő üzemek, az Anyag- és áruforgalmi főosztály, valamint a Központ KISZ szervezetei.

MSZBT találkozó volt szeptember 19-én. A KISZ-bizottság vendégül látott egy szovjet csoportot a munkásszálló magyaros termében.

Megyei szintű autószerelő-vetélkedőre került sor szeptember 27-én, ahol vállalatunk színeit hatan képviselték.

A Békéscsabai Volán Vállalat KISZ-szervezete látogat el vállalatunkhoz október 10–13-án, a KISZ-bizottság meghívására.

Szeptember 19-én került sor a II. sz. bányaüzemben az üzemi vájárvetélkedő döntőjére, ahol tizenketten mérték össze tudásukat. Öt fordulóból végül is Farsang Lajos került ki győztesen. Második Marián Tamás, harmadik Markulia Edmond lett.

A biztonságos közlekedés érdekében

Öt évvel ezelőtt szakkört szerveztek vállalatunknál az autózás kedvelőinek. Kezdetben csak diagnosztikai vizsgálatokat végeztek az MHSZ klubtagoknak, majd később a szakkörből szakosztály lett és felvetődött a versenyzés gondolata. Azóta nemcsak neveznek a különböző bajnokságokra, hanem önállóan is szervez-nek autós ügyességi versenyeket.

— *Hogyan funkcionál most a szakosztály?* — kérdeztük a szakosztály vezetőjét, *Danka Károlyt.*

— A KBT-vel közösen, évente kétszer — áprilisban és októberben — diagnosztikai nyílt napot tartunk. Ilyenkor bárki elhozhatja a gépkocsiját műszeres bemérésre. Tagjaink részére kéthetente — előre jelzett időpontban — adott a lehetőség, hogy a Szolgáltató üzem gépkocsiszerelő és diagnosztikus műhelyében kisebb javításokat végezzen — ha kell segítséggel. Mindezeket társadalmi munkában végezzük.

— *Milyen szintű versenyekre jutottak el eddig?*

— *Nagy Zsombor* és *Soós József* indult az 1982-es és 1983-as országos szlalombajnokságon. Megyei szinten a Csillagtúrát említeném a megyei MHSZ rendezésében.

— Több éven keresztül rendszeresen megrendeztük a Gyöngy Kupát egy háromfordulós ügyességi szlalomversenyt. Sajnos, a benzin árának emelkedése a részvételre is rányomta a bélyegét. Ezért aztán ez a kupa megszűnt.

— *Vannak-e önök között, akik részt vesznek a rendezett autósversenyek lebonyolításában?*

— Taglétszámunk 28 fő. Ebből tízen pályabírók az országos és nemzetközi versenyeken. *Jaksa József* és *Nagy Zsombor* a versenybíróság tagjai.

— *A diagnosztikus vizsgálatokon kívül tesznek-e még valamit a biztonságos közlekedés érdekében?*

— A közlekedés egyik alapfeltétele a KRESZ pontos ismerete. Még a gyakorlott vezetőnek sem árt időnként egy-két tesztlap kitöltése. Az általunk rendezett versenyeken külön feladat a KRESZ-teszt, amit természetesen külön is díjazunk. A nagyközönség számára pedig az Ércbányász újságon keresztül KRESZ-fejtörőt rendeztünk.

— *Említette a Közlekedésbiztonsági Tanácsot. Milyen kapcsolatot tartanak fent velük?*

— Évente szerződést kötünk, amelyben pontosan rögzítjük a közösen rendezendő versenyeket, programokat. Maximálisan támogatnak bennünket — kérhetjük akár egy KRESZ-vetélkedő lebonyolítását, akár tárgyjutalmat a helyezettek-nek.

— *Mi a legközelebbi programjuk?*

— Szeptember 28-án, a fegyveres erők napja alkalmából autós ügyességi versenyt rendezünk az ÉDÜ parkolójában.

Helstáb Judith

VIDEO-foci

A futballrajongók figyelmébe ajánljuk. A PMSC idegenben játszott hétvégi mérkőzéseit az utána következő keddeken megtekinthetik a csapat szurkolói a művelődési ház színháztermében.

A vetítések 16 órakor kezdődnek, a belépődíj 27 forint.

REJTVÉNY

Rejtvényünk vízsz. 1., folytatva függ. 14., 24. és 26. sorában Eminescu egyik időszerű verséből idézünk. Megfejtését e sorokat kérjük beküldeni a szerkesztőség címére 1985 október 10-ig. A helyes megfejtők között könyveket sorsolunk ki.

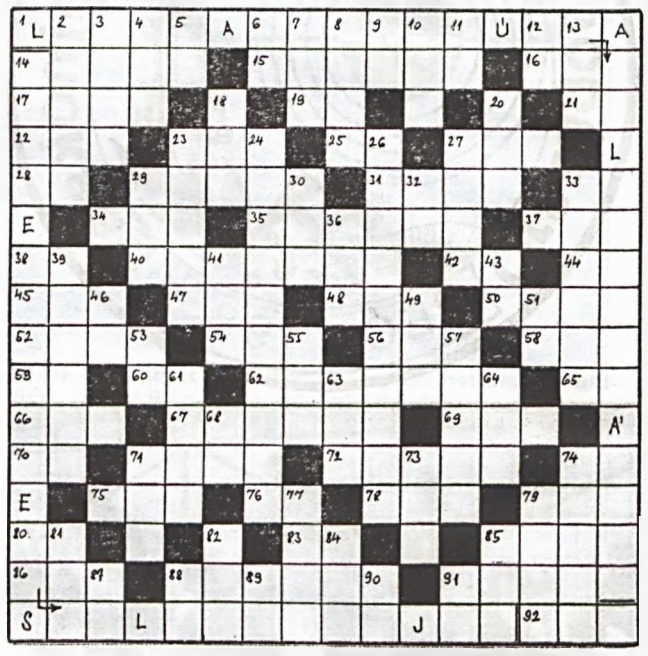

Vízszintes: 14. Szín. 15. Egyfajta erdő. 16. Házikó. 17. Férfinév. 19. E.P. 21. Fordított ék! 22. Párosan bólint! 23. Dunántúli folyó. 25. A.Ó. 27. Össze-vissza köt. 28. L.N. 29. Eleségnövény. 31. Egyik oldal. 33. Indulatszó. 34. Egyik szülő. 35. Vigyázó. 37. Zug. 38. V.E. 40. Mezőgazdasági munkás (névelővel). 42. Római 51. 44. Rangjelző. 45. Eleven. 47. Bizsu közepe! 48. R.S.V. 50. Irányító száma: 7275. 52. Beteljesül, létesül. 54. Szópótló. 56. Gépkocsimárka. 58. Arra a helyre. 59. Hosszmérték rövidítés. 60. Tetejére. 62. Elhantol. 65. Csont — latinul. 66. Nem azt. 67. Hangszer. 69. Ruhát tisztít. 70. Vigyázó (ford.). 71. Hálával emlegeté. 72. Rendet csinál. 74. Budapest. 75. Kéziszerszám. 76. R.M. 78. Nyílás. 79. Triola páros betűi. 80. Kettős mássalhangzó. 83. E.M. 85. Hentes szerszáma. 86. Nem ezt. 87. Vulkán tölcsére. 91. Megrettent. 92. Ének.

Függőleges: 2. Férfinév. 3. Kézben fog. 4. Moped belsejei 5. Opus. 6. Növény. 7. Mezőgazdasági eszköz. 8. Cet. 9. Szkandium. 10. Hím állat. 11. Einsteinium. 12. T.L. 13. Helyez. 18. Csonthéjas gyümölcs. 20. És a többi. 23 Szaktárs. 27. Tenger bemélyedése a szárazföldbe. 29. Spanyolország kezdete! 30. Karzat része! 32. O.D. 33. Lelkes önzetlen. 36. Veszteség. 39 Analizáló. 41. Brazilrész! 43 Római kettes. 46. Előd. 49 Tisztítószer. 51. Japán játék 53. Cirkónium. 55. Létezett. 57 Vízzel letisztít. 61. Mértani fogalom. 63. Kopasz. 64. Odébb taszít. 68. Juttat. 71. Kéziszerszám. 73. Súlyt állapít meg 74. Testrész. 77. Város Franciaországban. 79. Tetejére tesz felsegít. 81. Azonos mássalhangzók. 82. Fizikai fogalom. 84. Bátorkodik. 85. Képes. 87. Növény része. 88. Szikladarab. 89. Földet forgat. 90. Rénium. 91. Tetejére.

Juhász Károly

Lapunk szeptember 1-i számában közölt keresztrejtvény helyes megfejtése:

Sötét mélyből jön a szén,
Szénből lesz a tűz, a fény.
Vonat, hajó, gép s a gyár
Hogyha szén nincs egy sem jár.

Könyvjutalomban részesülnek: Lauer Péterné (MÉV Központ), Lőrincz Edit (7673 Cserkút, Alkotmány u. 23.), Kékedy Pálné (7632 Pécs, Varsányi út 2.).

Gyümölcsöző volt a tanulási idő

Közel egy éve a lap hasábjain tájékoztattuk olvasóinkat, „Egy kósza hír és ami mögötte van" című írásunkban az itt dolgozó lengyel bányászok akkori helyzetéről. Beszámoltunk arról a kósza hírről, hogy azonos munkáért a lengyel bányászok több pénzt visznek haza a borítékban, mint vállalatunk vájvégi dolgozói.

Nos, a kósza hír elült. Helyébe lépett a mindennapi munkával járó gond nekünk is és a lengyeleknek is. A bányásznapi ünnepség adott egy szusszanásnyi időt arra, hogy a II. sz. bányaüzem ünnepségén részt vevő lengyel dolgozók vezetőjétől és a bányásznapunkon Kiváló dolgozó kitüntetésben részesült dolgozóiktól megkérdeztük: hogy érzik magukat ma, miután beleszoktak a környezetbe, megismerték a Mecsek adta kőzetviszonyokra érvényes technológiát, megtanultak nálunk bányászkodni.

Wawnikievicz Stanislav: — Alapvető dolgot kell elmondanom. Számunkra nagyon jó kezdés volt az a szociális körülmény, amelyet itt megteremtettek. Annyira jó közérzetet biztosítottak, hogy a szénbányáknál dolgozó kollégáink irigykedtek emiatt ránk.

— Mögöttünk van 16 hónap munka, ez idő alatt 2 kilométer vágat készült el. Ez több is lehetne, de az V. sz. bányaüzem építés alatt áll és bizonyos nehézségek vannak. Bár az utóbbi időben tapasztalható javulás.

— A munkáról, ha beszélünk, két dolgot külön kell választani: a munkavégzés műszaki oldalát és az emberi oldalát. A műszaki oldalt nézve: nagyon jó a magyar részről, hogy a kőzethűtéssel jobb klímát, jó munkakörülményeket tud biztosítani. Itt szigorúbbak a bányászati előírások, ezért köszönetet mondok a körülmények biztosításáért. Dolgozóink is elégedettek. Ezt támasztja alá az a tény, hogy még egy dolgozónk sem jött azzal a kéréssel, hogy hazamegy, mert elege van az egészből.

— Az elején voltak nehézségek, mert itt más a technológia. Ezért a magyar felügyelet próbálta belénkverni a fogásokat. Nagy segítséget kaptunk a IV-es körlet aknászaitól, robbantómestereitől. Jól hasznosítottuk Bujtor Béla, dr. Tisza István, Juhász Alajos, Kőnig János, Berecz István szakmai tanácsait. A törődés azt jelentette, viszonylag gyorsan elsajátítottuk a fogásokat. Gyümölcsöző volt a tanulási idő. Ebben az időben épültek ki a személyes jó baráti kacsolatok munkahelyeken, legénységszállón, családban.

— Most már a teljesítményünk a kiszolgálás minőségétől függ. Erre példa hogy egy csapat két szakban 70 méter vágatot hajtott ki. A saját tapasztalatom az — mert több külföldi országban dolgoztam már —, hogy amit itt tapasztalunk, az túlmutat a kötelezőn. Van valami a magyarok és a lengyelek között, ami ennek az alapja. Ezt hiába keressük más országban.

Fél év nekünk is kellett, hogy összeszokjanak bányászaink, hisz egy részük szilézia bányász, egy részük ércbányász, egy részük szénbányász. Zömmel 10 éves bányászok. Jó érzés, hogy ilyen embergárdával dolgozunk, mert e nélkül nem tudnánk megoldani a feladatot. Ebben nagy segítséget adott a Komobex Külkereskedelmi Vállalat vezérigazgatója, Czuba elvtárs és Peciak elvtárs.

— Tapasztalom, hogy a magyar fél elégedett a munkánkkal. Igazolja ezt hogy a bányásznapon kitüntetést kapott néhány dolgozónk. Pjotr Bárcsik és Juzef Kzsizán a kitüntetett dolgozók közül ketten, egybehangzó nyilatkozatot adtak arról, hogy jó a munkatársi kapcsolatuk a magyarokkal, nagyon szép város Pécs és, ha jön a család, nagyon jól érzik magukat. Nyelvi nehézségek miatt kevés barátsági alakult ki, de azért van.

Kukai András

MECSEKI Ércbányász

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

A MECSEKI ÉRCBANYASZATI VÁLLALAT DOLGOZÓINAK LAPJA

XXII. ÉVFOLYAM 20. SZÁM ÁRA: 2,30 FORINT 1985. OKTÓBER 15.

A tagság cselekvő részvételével

Mészáros István vszb-titkár beszámol a legutóbbi testületi ülés óta végzett munkáról. Csöndör László felvétele

A bizalmi testületi ülés döntött

Szeptember 25-én délelőtt ülésezett a vállalati szakszervezeti bizottság, majd délután a bizalmi testület, napirendjein fontos kérdéseket tárgyalva meg.

A vszb *Gyulai Sándor* előterjesztésében megvitatta és hozzászólásokkal, kiegészítésekkel együtt jóváhagyta a vszb ötéves tevékenységéről szóló írásos beszámoló tervezetét. A vitában és véleményalkotásban sok észrevétel hangzott el, ezért a testület úgy döntött, hogy az írásos anyag mellett készüljön szóbeli beterjesztés is, amely értékelje elemezze a bizalmi, főbizalmi és alapszervezeti beszámolók és választások tapasztalatait. Javaslattal élt a vszb a bizalmi testület felé a választó; értekezlet létszámának kibővítésére, továbbá javaslatot tett a jelölőbizottság, szavazatszedő bizottság és mandátumvizsgáló bizottság személyi összetételére.

A testület megtárgyalta és jóváhagyta a munkásszálló házirendjére tett írásos javaslatot, mely a hozzászólásokkal kiegészítve hamarosan kiadásra kerül.

A bizalmi testületi ülés napirendjén tájékoztató hangzott el *Varga Mihály* műszaki főosztályvezető előterjesztésében a vállalat első nyolc hónapi terve végrehajtásának helyzetéről. A tájékoztató elemezte a vállalat és üzemeink tervfeladatait, végrehajtásuknak helyzetét. Ezen belül kiemelt figyelmet szentelt a hátralevő időszakban végzendő munkára, tekintettel arra, hogy a vállalat tervcélkitűzéseit mindenképpen végre kívánja hajtani. Szólt arról is, hogy az év végi leállások miatt, plusz feladatok végrehajtására van szükség, amely elsősorban a vájvégi dolgozóktól, bányaüzemeinktől kíván feszítettebb munkát.

A bizalmi testület ezek után döntött a II. féléves ülés- és programtervéről.

Ezt követően a november 2-i vállalati szakszervezeti választói értekezlet létszámáról, az ehhez szükséges munkabizottságok személyeiről döntött a testület. Végezetül az úgynevezett „egyebek" napirendben *Mészáros István* előterjesztésében tájékoztató hangzott el a két testületi ülés között végzett munkáról, valamint az 1986. évi külföldi üdültetés szervezési feladatairól.

V. T.

A szakszervezeti választások tapasztalatai az ÉDÜ-ben

A bizalmiak és főbizalmiak részletes, elemző, a feladatokat is meghatározó beszámolója

Zajlanak a szakszervezeti választások az ÉDÜ-ben is. Az eddigi eredményekről kérdezzük a legilletékesebbet, *Simon Jánost*, az Érdúsító üzem szb-titkárát.

— A választási szabályzatok értelmében 1985 szeptember hónapban az üzemi bizalmi testület, bizalmi, főbizalmi tagjai újjá lettek választva.

— Az újjáválasztás mellett cél volt a tagsággal történő közvetlen eszmecsere, társadalmi és mozgalmi céljaink valóraváltásának kérdéséről — üzemünk — vállalatunk feladatairól.

— A bizalmi csoportok által megbízott jelölést végző személyek jó munkát végeztek: a 44 bizalmi és helyettes választásnál az általunk tett javaslatot elfogadták. Kettős jelölés és titkos szavazás volt 7 esetben.

(Folytatás a 2. oldalon.)

Kitüntetések

A fegyveres erők napja alkalmából a polgári védelem, a honvédelem területén végzett munkájuk, a polgári fegyveres őrségben szerzett érdemeik alapján, valamint az MHSZ-ben végzett munkájuk elismeréséül vállalatunk dolgozói közül az alábbiak részesültek elismerésben.

*

A polgári fegyveres őrségben végzett kimagasló tevékenységéért Ivánkovics Imre őrparancsnok a Haza Szolgálatáért Érdemérem arany fokozatát vehette át.

A polgári védelem terén végzett kiemelkedő munkájuk elismeréséül a Haza Szolgálatáért Érdemérem ezüst fokozatát Varga Lajos (Szolgáltató üzem), bronz fokozatát Cseri Miklós (Anyag- és áruforgalmi osztály) kapta.

A polgári védelem terén végzett kiemelkedő és eredményes munkájuk elismeréséül Honvédelmi Érdemérem kitüntetésben részesültek: Csekő József (II. sz. bányaüzem), Iszák János (III. sz. bányaüzem), Koszér Endre (ÉDÜ), Simon Miklós (III. sz. bányaüzem), Tündök Sándor (ÉDÜ) és Turi László (II. sz. bányaüzem).

*

A honvédelmi nevelés terén végzett kiemelkedő munkájuk elismeréséül Honvédelmi Érdemérem kitüntetésben részesültek: Karaszi János (IV. sz. bányaüzem), Nagy Zsigmond (Központ).

*

Az MHSZ-ben végzett tevékenységükért a Honvédelmi Érdemérem kitüntetést kapták: Bujtor Béla (II. sz. bányaüzem). Fischer Jenő (Központ). Herr László (ÉDÜ), Kolsovszky Rudolf (Anyag- és áruforgalmi főosztály), dr. Kósa László (Kutató-mélyfúró üzem), Sebők Ferenc (Központ) és Vajda István (ÉDÜ).

*

A Tűzbiztonsági érem arany fokozatát kapta Laboda Tibor (Kutató-fejlesztő üzem).

*

Vezérigazgatói dicséretben részesültek: Fekete László (Kutató-fejlesztő üzem) és Magó Sándorné (Központ).

*

A polgári fegyveres őrségben végzett tevékenységéért Szolgálati Érdemérem kitüntetésben részesültek: Darni Ferenc, Bajnai Ernő, Hegyi Miklós.

Kiváló polgári fegyveres őr jelvényt kaptak: Györfy Gergely fegyveres őr és Patczai János váltásparancsnok.

Kiváló fegyveres őr oklevelet vettek át: Sasvári László és Somogyi Béla.

Vállalták – teljesítették

KÖSZÖNTJÜK AZ ÉVES TERVÜKET SZEPTEMBER 30-IG TELJESÍTŐ VÁJVÉGI SZOCIALISTA BRIGÁDOKAT

II. SZ. BÁNYAÜZEM

7-es számú brigád, vezetője: Marián György. 14-es számú brigád, vezetője: ifj. Gál György.

III. SZ. BÁNYAÜZEM

4-es számú brigád, vezetője: Koppits Vilmos. 13-as számú brigád, vezetője: Dömötör Mihály. 34-es számú brigád, vezetője: Turcsi István. 42-es számú brigád, vezetője: Simon Attila. 64-es számú brigád, vezetője: Csik Gyula. 21-es számú brigád, vezetője: Simon Sándor. 8-as számú brigád, vezetője: Darázs János. 69-es számú brigád, vezetője: Dénesi László. 50-es számú brigád, vezetője: Novák György. 36-os számú brigád, vezetője: Antal József. 26-os számú brigád, vezetője: Kiss János. 70-es számú brigád, vezetője: Tóth András.

IV. SZ. BÁNYAÜZEM

1-es számú brigád, vezetője: Andi Gábor. 13-as számú brigád, vezetője: Fekete Miklós. 71-es számú brigád, vezetője: Deák László. 12-es számú brigád, vezetője: Hegedüs György. 50-es számú brigád, vezetője: Klovár Ferenc. 46-os számú brigád, vezetője: Slapsi Tibor. 61-es számú brigád, vezetője: Lőrincz József.

A pártoktatás ez évi feladatai

Az 1985/86-os tanév nem rutinszerű, elsősorban abban különbözik az előzőektől, hogy a pártoktatásban egy feladatra koncentrálunk: az MSZMP XIII. kongresszusa határozatának végrehajtásához szükséges tudati feltételek kialakítására.

Annak érdekében, hogy a pártoktatás minden párttag számára biztosítsa a lehetőséget a kongresszus határozatával, a politikai gyakorlattal kapcsolatos kérdések tisztázására, a tömegoktatásban ez évben a különböző tanfolyamtípusok helyett minden alapszervezetben egységesen a kongresszus anyagára épülő „Társadalmi fejlődésünk időszerű kérdései" tanfolyam indul. Már a beiskolázások során is így volt, de az egész oktatási év során arra kell törekedni, hogy a párt káderoktatásában tanulókon kívül ezen minden párttag részt vegyen. Helyes, ha arra törekszünk, hogy itt vegyenek részt az oktatásban a pártonkívüli társadalmi aktivisták és a pártba felvételre jelentkezők is.

A tanfolyamon — a tömegpolitikai oktatás hagyományos rendje szerint 8—10 foglalkozás keretében — a kongresszushoz kapcsolódó tematika kerül kidolgozásra, s a tananyagként közreadandó füzetek mellett a kongresszus jegyzőkönyve szolgál alapirodalomként. Itt hívjuk fel a figyelmet, hogy a Reflektor Kiadó megjelentette és a Kossuth Könyvkiadónál megvásárolható a kongresszusról készült hangkazetta, kölcsönözhető 30 perces film és a propagandista klubban videofelvételt készítünk a kongresszusról megjelenő kazettáról.

Kiemelten hívjuk fel a figyelmet arra, hogy ez a tanfolyam úgynevezett „kongresszusi olvasókör", ahol a dokumentumok megismerése, elsajátítása a cél, s nem is „vitaköri", ahol csak az adott időpontban napirenden levő kérdéseket igyekeznek megválaszolni a kongresszus határozatának szellemében. A tanfolyam célja, hogy feltárja a párt politikájának, a kongresszus határozatának elvi-elméleti alapjait, mélyebb összefüggéseit. Feladata az is, hogy sokoldalúan bizonyítsa: a kongresszus által kijelölt célok és tennivalók társadalmunk szocialista fejlődését, népünk érdekeit szolgálják.

Ez az egy, egységes tanfolyam természetesen nem uniformizálni akarja a pártoktatást. Akkor éri el igazán célját, ha a résztvevők a helyi tapasztalatokat ötvözik az össztársadalmi felismerésekkel. Fontos tehát, s ez elsősorban a propagandisták feladata, hogy a kongresszusi dokumentumok feldolgozása során a párttagok a saját pártszervezetük határozatából adódó helyi feladatokat is megvitassák, azonosuljanak velük. Így ez a forma tág teret biztosít a helyi sajátosságok érvényesítésének, annak, hogy a pártszervezetek a párttagok felkészültsége, érdeklődése szerint, differenciáltan szervezzék meg az oktatási köröket.

Ezekről a kérdésekről, feladatokról is tanácskoztak a pártpropagandisták, a tömegszervezeti vezető propagandisták szeptember 30-án, a vállalati évnyitó propagandista tanácskozáson.

Kablár János

A szakszervezeti választások tapasztalatai az ÉDÜ-ben

(Folytatás az 1. oldalról.)

A választásnál 8 új bizalmi és 15 új bizalmi helyettest választottak. Örvendetesen nőtt a fiatalok aránya.

— *A főbizalmi választásoknál volt-e változás?*

— Az üzemi jelölő bizottsági tagok javaslata alapján a hat főbizalmit újjá választottuk, a helyettesek-nél egy fő csere történt. A választás itt minden esetben titkosan történt. Az állományi létszám kétharmad részének érvényes szavazata biztosításához öt esetben a munkahelyeken folytatták a szavazást. A bizalmik és főbizalmik részletes, elemző, a feladatokat is meghatározó beszámolókat tartottak.

— A szakszervezeti munkát a tagság a lelkiismeretesen végzett munka ellenére csak részben tartja eredményesnek. Tudjuk, hogy például az V. üzemegységi választásoknál parázs vita alakult ki. Mi hozhat további eredményt, úgy a szakszervezeti, mint a gazdasági életben? Megfogalmazódott: el kell érni, hogy a fő munkaidőben tisztességesen végzett munkával lehessen megkeresni a megélhetéshez szükséges jövedelmet, jusson idő a pihenésre, az önképzésre is.

— A felső vezetés határozza meg a célokat, feladatokat, de követelje is meg azok végrehajtását az alsóbb szintű vezetéstől. A szakszervezeti tagság mindent meg fog tenni azért, hogy gazdasági és politikai célkitűzéseink megvalósuljanak — fejezte be Simon János a tájékoztatóját.

K. G.

MEGYEI Érchányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja

Felelős szerkesztő: **Kisdaróczi János**

Szerkesztő: **Ragoncsa János**

Szerkesztőség: 7633 Pécs, Hajnóczy u. 35. Telefon: 15-851

Vállalati tel.: 7-147, 7-108

Kiadja: a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat

Felelős kiadó: **Braun Károly**

Kiadóhivatal: 7601 Pécs, Hunyadi út 11. Telefon: 15-000

MÉV Nyomda 7633 Pécs, 39-es dandár út 19.

Felelős vezető: **Sperczel János**

Megjelenik kéthetenként

Előfizetési díj egy évre 55,20 Ft

Előfizethető a szakszervezeti bizalmiaknál

Ny-623-4

Haza Szolgálatáért Érdemérem arany fokozat

Ivánkovics Imre

1954-ig a Magyar Néphadseregnél hivatásos katona volt, majd a Mecseki Szénbányáknál és a Hőerőműnél dolgozott, mint fegyveres őr. 1963-ban vállalatunknál is megalakult a polgári fegyveres őrség és a karhatalomtól átvették az őrséget.

Tíz éven keresztül az Ércdúsító üzemben (illetve Ércosztályozó és Vegyi Dúsító Mű) váltásparancsnok, majd 1973-tól a vállalati robbanóanyag-raktárnál őrségparancsnok. Ezt a munkahelyet igen nehéz megközelíteni, hiszen a veszélyes anyagokat az előírások szerint minden lakó- és üzemépülettől távol szabad csak tárolni.

Szerencsém volt, mert az ÉDÜ-ben a parancsnoki irodában sikerült elérnem, ahol éppen helyettesítette *Czinszky Ferencet*, aki betegállományban volt.

Itt mondja el, hogy legnehezebb feladat az emberekkel való foglalkozás. A szabályok szigorú betartása, a beosztottak felkészítése a nehéz és még nehezebb feladatokra, a téli, sokszor rendkívüli időjárású szolgálatokra, amikor még a munkahely elérése is több kilométer gyaloglás után sikerül. Az újfelvételes nehezen szokja meg az ottani éjszakai körülményeket, ahol mindig előfordulhatnak rendkívüli események.

Jó a kapcsolata a IV. sz. bányaüzem vezetőivel és *Orovetz József* keverőüzemi vezetővel is. Az esetleges észrevételekről kölcsönösen tájékoztatják egymást. Minden esetben a megelőzést tartja a legfontosabbnak.

— *Hogy értékeli önmagát?*

— Úgy érzem, e magas kitüntetés — a Haza Szolgálatáért aranyérem — a munkám legnagyobb elismerése, melyet mindig a legjobb tudásom szerint végzek. Ez egyben az egész kollektívánk munkájának elismerése is a vállalat vezetőinek részéről, akik hozzájárulása nélkül lehetetlen lenne a munka kiváló minősítése.

Írta és fényképezte:

Keller Gábor

Haza Szolgálatáért Érdemérem ezüst fokozat

Varga Lajos

— Huszonhat éve a Szolgáltató üzem a második otthonom. Mindjárt a kezdetben, az '59-es pártválasztások alkalmával különböző pártmegbízatásokat kaptam. Aktív részt vállaltam az MHSZ munkájában, a fiatalok honvédelmi nevelésében.

— Mindig gondot fordítottam a szakmai és politikai képzésemre. Láng-ívhegesztő, villamos gépkezelő, elektronikai tanfolyamokat végeztem, s sikeres vizsgát tettem a budapesti tűzvédelmi felügyelői iskolán. A 3 éves M—L esti egyetem és a titkárképző tanfolyam segített abban, hogy pártmegbízatásaimnak eleget tegyek, hogy több éven át álljak egy pártalapszervezet élén. Tizenkét évig voltam tűzvédelmi felügyelő, polgári védelmi törzsparancsnok. Mindkét megbízatásomat igyekeztem jól elvégezni, s hogy ez mennyire sikerült, azt az országos, illetve vállalati elismerések jelzik. Szeptember 27-én a fegyveres erők napja alkalmából átveheltem a Haza Szolgálatáért Érdemérem ezüst fokozatát.

— Mint pártvezető, igen sok gondot és problémát kellett megoldani a szakszervezet és a KISZ vezetésével. Lakásügyi, családi, szakmai problémák orvoslásában aktív szerepet kellett játszani. Büszke vagyok arrra, hogy a 26 év alatt az üzem ilyen szintre fejlődött. Évről évre emelt szinten tudjuk teljesíteni azokat az elvárásokat, amelyeket az üzemmel szemben támasztanak. Sok jó kádert képeztünk és adtunk a vállalatnak az évek hosszú során.

— Mivel az idő elszállt, és már csak napok vannak hátra a nyugdíjazásig, igyekszem a nyugdíjas időtöltésnek a feltételeit megteremteni. Van telkem, ahol szívesen munkálkodom és mivel még érzek magamban erőt, szeretnék még pár évig dolgozni. Na, meg ott van a kisunokám, akivel az eddigieknél többet szeretnék foglalkozni.

Helstáb J.—Egyed I.

Haza Szolgálatáért Érdemérem bronz fokozat

Cseri Miklós

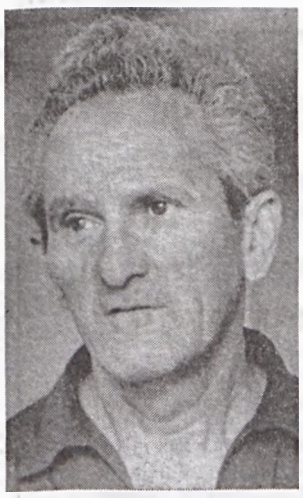

A fegyveres erők napja alkalmából kiemelkedő társadalmi tevékenységéért a Haza Szolgálatáért Érdemérem bronz fokozata kitüntetést kapta *Cseri Miklós*, az Anyag- és áruforgalmi főosztály volt főraktárosa.

Cseri Miklós 1956-ban került a vállalathoz, mint meo-vezető. Agilis munkabírású „hősünk" csakhamar felhívta magára a vezetők figyelmét, miközben munkatársai is elismerően vélekedtek emberségéről. Telepvezetői munkakörében is példásan helytállt, miközben szerteágazó társadalmi munkát is végzett. Nyugdíjba vonulása mint főraktárost érte. Ezt megelőzően 1970-től üzemi párttitkárként, később helyettesként szolgálta a dolgozók ügyét.

1948—1956 között a BM-nél, mint állambiztonsági tiszt teljesített szolgálatot. A fegyveres testület iránti tisztelete és szeretete a civil életben is megmaradt.

Az idő múlt, a munkában megfáradt-megedződött Cseri Miklós ez év március 24-én nyugdíjba ment. Boldog nagypapa szerep vár rá. Négy unokája jelenti ezúttal a boldog életet, hosszú munkásságáról pedig élete végéig mesélhet a szeretteinek, ha megkérdik tőle, miért kapta e magas kitüntetést. Gratulálunk.

Kovács M.—Csöndör L.

Kis üzemek KISZ vezetőképzője

Immár hagyománnyá vált, hogy a Központ és a Kutatófejlesztő üzem KISZ-szervezete közösen szervezi KISZ-vezetői és aktivistái részére házi vezetőképzőjét.

Az idei évben ez a hagyomány tovább szélesedett, az Anyag- és áruforgalmi főosztály, valamint a Kutató-mélyfúró üzem csatlakozásával négyre emelkedett a résztvevő KISZ-szervezetek száma.

Szeptember 20—21—22-én vállalatunk kis üzemei közös táborban, Fonyódon készítették fel fiataljaikat a mozgalmi feladatokra.

A tábor programjában Hágentharn József, a KISZ KB Intéző Bizottságának tagja tartott előadást, majd Hrisztov B. Iván, a vállalat KISZ-bizottságának titkára a küldöttgyűlés óta eltelt időszakról és aktuális KISZ-feladatokról beszélt. A meghívott előadók között szerepelt Deák László, az MSZMP KB tagja, aki aktuális kül- és belpolitikai kérdésekről adott tájékoztatót.

Alkalom nyílt kötetlen beszélgetésre, véleményegyeztetésre az előadókkal és más üzem KISZ-vezetőivel, fiataljaival.

Egyöntetű vélemény, hogy a tábor elérte célját, jól szolgálta a KISZ-vezetők felkészítését, alkalmat adott egymás munkamódszerének, eredményeinek és problémáinak megismerésére, és a tapasztalatok kicserélésére. Bizonyította: a jövőben is törekedni kell hasonló táborok megszervezésére.

*

KISZ VEZETŐKÉPZÉS AZ ÉDÜ-BEN

Ez év szeptember közepén tartotta az ÉDÜ KISZ-bizottsága éves felkészítését az alapszervezeti vezetőségeknek és aktivistáknak a IV. sz. bányaüzem magyarhertelendi üdülőtelepén.

Délelőtt előadások, beszélgetések folytak, délután pedig a jó idő adta lehetőségeket használták ki. Az első nap a munkabizottságok vezetői tartottak beszámolót munkájukról és elmondták kéréseiket az alapszervezetek felé. Másnap Schneider Ferenc tartott előadást a KISZ-bizottság jogköréről, majd az akcióprogram felépítésével és tartalmával foglalkozott. Harmadnap Berkics Gábor és Tímár Lajos voltak a gazdái a kitüntetések, fegyelmi eljárások, érdekvédelmi témáknak. Meghívott vendégként Tukora István üzemi pb-titkár és Simon János szb-titkár válaszoltak a feltett kérdésekre, melyek a bérezés, gmk, munkaruha stb. körül forogtak.

Befejezésül egy tesztet töltöttek ki KISZ-vezetőink, melyben az ott tanultakról és a korábbi ismeretekről adhattak számot. Vezetőségi táborunk jól sikerült, KISZ-vezetőink felkészülten várhatják a további KISZ-feladatokat.

Demkó L.—Keserű Á.-né

Országos találkozó

A tanácskozás szünetében dr. Münnich Ferencné az általa jól ismert ÉDÜ-s brigád tagjaival beszélget. Felvételünkön balról jobbra Böngyik Péter brigádvezető, Balyi Ödön, Koncz János és Mész József.

Keller Gábor felvétele

Szeptember 28-án került sor a dr. Münnich Ferenc nevét viselő szocialista brigádok baráti körének VII. országos találkozójára, mely a Ságvári Endre Művelődési Házban került megrendezésre.

A találkozón 25 brigád, mintegy 160 tagjával képviseltette magát, melyen megjelent *dr. Münnich Ferencné*, *Simon József*, a Szakszervezetek Baranya megyei Tanácsának titkára, *Bimbó József*, a vállalat szociális igazgatója, *Kovács István*, a MÉV pb-titkára, *Mészáros István*, a MÉV szb-titkára és *Róka Péter*, az ÉDÜ üzemigazgatója.

Az 1986-os centenáriumi évet megelőző országos találkozón Bimbó József ismertette a vállalat fejlődését, érdemeit a kezdetleges időszaktól, a kis kapacitású kőzetfejtéstől a tömegtermelő szintomlasztásos technológiáig, a kézi fejtőkalapácstól a fúrókocsiig.

Ezt követően a szervező bizottság nevében *Beke József*, az ÉDÜ nyugdíjasa, brigádtag méltatta a baráti kör eredményeit.

A jubileumi év tiszteletére rendezett vetélkedő részeredményeinek okleveleit és a rendezők által a résztvevőknek adományozott emlékplaketteket Róka Péter üzemigazgató adta át.

Dr. Münnich Ferencné beszédében megköszönte a rengeteg virágot, ajándékot, jókívánságokat és azt a sok-sok szeretetet, törődést, melyet a brigádok részéről tapasztalt.

A szervező bizottság megbeszélte a további tennivalókat is, a 100. évforduló méltó megünneplését szolgáló rendezvénysorozatot.

K. G.

A feltörésből lehullott anyagokat takarítják fel a csapaton. A képen balról Farsang Lajos csapatvezető vájár és Markulia Edmond vájár láthatók.

Bálint Jenő felvétele

A sok nem mindig elég

A II. sz. bányaüzemben *Schreiner Sándorral*, az I-es körlet aknászával hosszúnak ígérkező gyalogtúrára indulunk. A 23-as szinten szállunk ki a kasból, majd egy jó 45 méter hosszúságú, kegyetlenül meredek léggurítón jutunk el a 24-es szintre. Itt a K—I irányvágatban jelenleg két munkahelyen dolgozik az 51-es feltöréshajtó csapat. A munkahelyen *Farsang Lajos* csapatvezetővel és *Markulia Edmond* vájárral szorítunk kezet.

— *A körletirodánál az augusztusi kereseteket néztem, s kiderült, Önök vezetnek. Pár forint híján 1000 forintos műszakbért dolgoztak össze. Sok ez, vagy kevés?* — kérdezem a csapatvezetőt.

— Ahogy vesszük. Ha azt nézzük, hogy mennyit dolgozunk ezért, hogy mennyi port nyelünk, hogy az egészségromlásunk így sincs megfizetve, akkor kevés. Viszont, ha csak általánosságban nézzük, akkor ez a kereset soknak tűnhet. Természetesen nekünk nem jelent rengeteg pénzt ez a kereset.

— *A körletvezetőtől tudom, hogy nemcsak augusztus hónapban hajtottak nagyon, hanem egész évi munkájuk úgy minőségben, mint keresetben kimagasló. Ő úgy fogalmazott, megelégedne annyival is, ha csak 700 forint körüli műszakbért érnének el. Attól tart, Önök idő előtt tönkremennek?*

— Igaza van a főnöknek, hiszen mi is féltjük az egészségünket. De kell a pénz. Amikor 1979-ben ide jöttem, nem volt semmim. Most van berendezett lakásom, kocsi, garázs. Ez csakis hajtós munkával jöhetett össze ennyi év alatt.

— Így igaz — mondja társa — én 1977 óta vagyok itt, s nekem sem volt semmim. Ma már persze én sem panaszkodom.

— *A magas kereset láttán úgy tűnik, Önök csak a munkának élnek.*

— Nem így van ez — mondja önérzetesen a csapatvezető —, hiszen mindketten bányaipari technikumba járunk. Ugyanakkor munkásőrök is vagyunk, jelentős társadalmi munkát végzünk, a KISZ-ben is dolgozunk, sőt Edmond az üzemi szb-nek én meg a pb-nek vagyok a tagja.

— *A járasztó munka, sok elfoglaltság mellett a szocialista brigádmozgalomra is jut idejük?*

— Időnk éppenséggel jutna — mondják szinte egyszerre —, csakhogy erről nem a legjobb a véleményünk, pontosabban a mozgalom értékeléséről. Az üzem az elmúlt év végén a gazdasági és közösségi munkánk eredményei alapján felterjesztette csapatunkat a Vállalat kiváló ifjúsági brigádja címre. Az értékeléskor azonban az illetékesek úgy döntöttek, a kéttagú brigád nem brigád. De miért nem, ha az elvárásoknak ugyanúgy, vagy talán még jobban is eleget teszünk, mint mondjuk egy 10—20 fős szocialista brigád. Nos, ebben az évben már nem törjük össze magunkat a mozgalomban. Címért, kitüntetésért már nem lapátolunk.

— *Ez keserűség, vagy csalódás?*

— Egyik sem, csupán bosszantó dolog. De még mielőtt azt hinné, hogy minket ezek után csak a pénz érdekel, tiltakozom. Igaz, az üzemben úgyis tudja mindenki, hogy bárhol és bármikor legyen ránk szükség, mi ott vagyunk — mondotta végezetül a csapatvezető.

Veress Tamás

VÁLLALATI ÉS ÜZEMI TERVMUTATÓK (KIEMELT) TELJESÍTÉSE az év elejétől (I.—IX. hó)

VÁLLALAT:			
fémtermelés fkg			99,8%
vágathajtás fm			97,2%
létszám fő			99,7%
geológiai mélyfúrás m			111,7%
ÉRCDÚSÍTÓ ÜZEM:			
vegyi feldolgozás t			99,7%
BÁNYAÜZEMEK:	II.	III.	IV.
		százalékban	
nyersértermelés fkg	100,4	106,4	93,3
vágathajtás fm	91,4	93,6	107,1

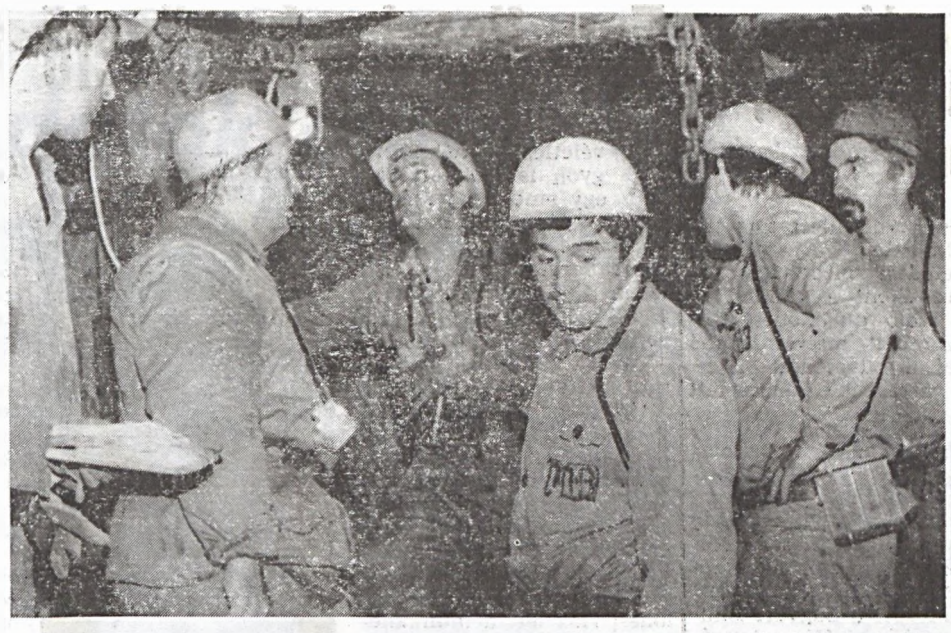

Kovács Dezső, a KISZ Baranya megyei Bizottsága első titkára és Barnaki Zoltán, a KISZ Baranya megyei Bizottsága ifjúsági felelőse 1985. szeptember 18-án látogatást tettek a III. sz. bányaüzemben, a Turcsi István vezette 34-es Ágazat kiváló ifjúsági szocialista brigádjánál. Az üzem gazdasági és politikai vezetői kíséretével a csapaton munka közben találkoztak Hágenthurn József vájárunkkal, a KISZ KB IB tagjával.

Srenk Attila felvétele

Hulladékot hasznosít, energiát takarít meg

Hőközpont szocialista brigád

Az MSZMP XIII. kongresszusa és hazánk felszabadulása 40. évfordulójának tiszteletére meghirdetett munkaverseny III. szakaszában elért kiváló eredményeiért oklevelet kapott a kollektíva, amely több mint tízezer forint pénzjutalommal párosult. Ezt sem, és semmiféle újításért kapott pénzt nem osztanak szét. Kizárólag együtt költik el az évi mintegy 35 ezer forintot kitevő brigádpénzt. Ebből tehát lehet szervezni családos kirándulást, sőt önálló családi esteket is, amelyekre mindig meghívják a nyugdíjasokat is. Így az idei májusi magyarhertelendi négynapos kirándulásukon ötvenöten vettek részt. Munkahelyük az ÉDÜ hőközpontja. A szocialista brigád neve is azonos a munkahelyével. *Emődi Géza* brigádvezető, *Kis Tahi Béla* brigádvezető-helyettes és *Kollár László* társadalmi munka felelős tájékoztat a brigád életéről, melynek tagjai biztosítják a sok nehézségbe ütköző üzemvitelt, a berendezések felújítását, cseréjét és karbantartását. Tagjai sok szakmában jártasak, illetve vizsgázottak, így ha kell — és leginkább szükség is van rá — kőműves, asztalos és egyéb munkát is elvégeznek. Így például önállóan megoldották két új csavarkompresszor és egy LHD típusú kazán beépítését. Ezen felül újításaik a gazdaságosságot növelik. Például közel félmillió forint megtakarítást hoz az az újításuk, mely különböző berendezések beépítésével úgynevezett hulladékhőt hasznosít, a hőközponthoz tartozó területeken. A berendezések legyártása munkaidőben, azok beépítése javarészt munkaidő után, társadalmi munkában történt.

Két éve beadott és elfogadott újításukat önerőből nem tudják kivitelezni, pedig nagyon szeretnék, ha az ügyre több energiát és pénzt fordítana. Az újítás megvalósításához egy 50 köbméteres betonderítő medencére lenne szükség, mely elkészülte esetén nem vesznejkárba az előlágyított víz, tehát szintén vegyszer és energia lenne megtakarítva.

A Hőközpont szocialista brigád folyamatosan fiatalodik, mondhatnánk korszakváltáson megy keresztül. Sok a nyugdíjasuk. Az utóbbi három évben tíz dolgozót búcsúztattak el. A fiatal, új munkatársak csak fél évi próbaidő után lehetnek esetlegesen a nagymúltú szocialista brigád tagjai. A Hőközpont szocialista brigád tízszer nyerte el az arany fokozatot és két ízben volt az üzem Kiváló brigádja. További sok sikert.

Írta és fényképezte:

Keller Gábor

Ferde feltörés KPV-val

Novemberben lyukaszt a 8-as

Amikor lekanyarodtunk a második szint főszállítójáról, hűvös légáram csap az arcunkba.

— Ez már a déli légvágat — mondja *Szivler József* körletvezető —, innen már nincs messze a csapat munkahelye.

És valóban, amott már fények látszanak. Ahogy közelebb érünk, egyre „zordabb az időjárás", így hát nem csoda, hogy az itt dolgozók öltözékét egy-egy vastag pulóver egészíti ki. Éppen a deszkapalánkot javítják, amit egy leguruló mázsás kő szakított át.

— Bizony nem tanácsos itt a feltörés alatt tartózkodni — magyarázza *Darázs János* csapatvezető. — Hiába építünk be minden robbantás után 30—35 szegecset, laza az anyag és gyakran legurul egy-egy kavics.

— *Nem furcsa, hogy a KPV dőlésben és nem függőlegesen halad?*

— Eleinte bizony furcsa volt, mert eddig a padozattal csak függőleges feltörést hajtottunk. Úgy tudom, a vállalatnál mi vagyunk az elsők, akik ilyen hatvan fokos dőlésű feltörést hajtunk ezzel a berendezéssel.

— Bizony ezt nehezebb csinálni, mint függőleges feltörést hajtani — mondja Darázs János. — Itt csak minden második műszakban tudunk robbantani. A vezérlécbeszereléséhez két ember kell, míg a függőlegesnél egyikünk is boldogult vele.

Amíg Szivler József és a csapatvezető elindul a feltöréshajtó padozattal, hogy megszemléljék a vájvéget, *Osváth István* és *Hajdu István* vájárok a vágaton szorgoskodnak. Előkészítik a távirányítású rakodógépet és aminek nagy hasznát veszik.

— Innen harminc méterre van egy léggurító, azért huzatos ennyire — mutatja a vájár. — Ezt vele párhuzamosan hajtjuk és ugyanoda — az egyes szintre — fogunk majd lyukasztani vele.

S, hogy a csapat mennyire fontos munkát végez, arról *Oszvald Attila*, a III. sz. bányaüzem szellőztetési technikusa a következőket mondja:

— Termelésünk egyre inkább a déli akna mélyebb szintjeire helyeződik át. Így a jelenlegi főkihúzó rendszerrel nem tudjuk megoldani a tizedik szint alatti területek megfelelő szellőztetését. Ezért szükségessé vált egy újabb légkihúzó rendszer kialakítása, amely biztosítja azt, hogy párhuzamos ágakkal az eddiginél nagyobb légmennyiséget tudjunk kivezetni. Ilyen légfeltörést hajt most a 8-as csapat, amiből még 3—4 db készül majd. E munkák befejeztével az alsó szintek — tehát a 10—15. szintek — szellőztetése tökéletessé válik.

Nógrádi Gábor

Tanulás, művelődés, sport

Rendkívüli ülést tartott a közelmúltban a vállalat művelődési bizottsága. Fő napirendként a vállalat öt évre szóló művelődési terve szerepelt, melyet *Bimbó József*, a művelődési bizottság társelnöke terjesztett elő.

A terjedelmes, 12 oldalas írásos tervezetet a bizottság részletes alapossággal tárgyalta meg. A bizottság az eszmei, politikai nevelőmunka fejlesztésével kapcsolatos feladatok mellett foglalkozott a Ságvári Endre Művelődési Ház adottságainak jobb kihasználásával, továbbá a kulturális szolgáltatások választékának bővítésével.

Szorgalmazta a termelésközpontú oktatást, képzést, továbbképzést, átképzést, a műszaki kultúra fejlesztésén belül a tudományos ismeretterjesztő tevékenység erősítését, a tömegsportmozgalom fejlesztését.

A művelődési bizottság a VII. ötéves tervidőszakra szóló művelődési tervet elfogadta.

Második napirendként, *Kablár János*, a vállalati pártbizottság munkatársa tájékoztatót tartott a 35. bányásznap kulturális rendezvényeinek szervezéséről, lefolyásáról, tanulságairól melyekről összességében pozitív értékelést adott.

V. T.

Művelődjünk, szórakozzunk

A Ságvári Endre Művelődési Ház októberi programjából

22-én 15.00 órakor: Szakszervezeti vitakör a klubteremben. Műszaki haladás a termelés szolgálatában címmel. Előadó: Varga Mihály műszaki főosztályvezető.

Stúdiógaléria

22-től november 5-ig: Ex Libris és kisgrafika Európában. A kiállítássorozat keretében Dániában készült alkotások kerülnek bemutatásra.

Gyermekszínház

23-án 10.00 és 15.00 órakor: Hulahopp (Báb-Cirkusz).

MM-rendezvények

28-án: Vállalati MM-döntő.

Kamaraszínház

18-án: G. B. Shaw: Candida, a Pécsi Nemzeti Színház előadása. Szereplők: Vári Éva Győry Emil, Csuja Imre, Újvári Zoltán, Unger Pálma, Faludi László.
21-én: Candida (Szendrői bérlet).
24-én: Candida (Petőfi bérlet).
25-én: Candida (Bajor bérlet).
31-én: Candida (Szigligeti bérlet).

Az előadások 19.00 órakor kezdődnek.

Ságvári Mozi

19-én: Fehér toll (NDK film).
20-án: Kék hegyek (szovjet film).
26-án: Hány az óra Vekker úr (magyar film).
27-én: Őrült római vakáció (olasz film).

Az előadások 16.00 és 18.00 órakor kezdődnek.

A munkásszálló programjából

24-én 16.00 órakor: Játékos helyismeret. A Mecseki Szénbányák, a BÉV, a POTE és a MÉV munkásszálló csapatainak vetélkedője. A vetélkedő témája: Pécs. A rendezvények helye a Ságvári Endre Művelődési Ház új klubterme.

Egy fiatal népművelő tervei

A véletlenek néha nagyon is meghatározói egy ember pályájának, sorsának. Így volt ez a szóke, karcsú, fiatal lány — *Muschberger Ágnes* — életében is. Hogy melyek ezek a véletlenek? Erről a következőket mondotta:

— Az OTP-nél dolgoztam, amikor jelentkeztem a JPTE tanárképző karára. A szakra, melyet választottam — talán mert kevés volt a pontom — nem vettek fel, viszont átirányítottak a magyar—népművelés szakra. Ez volt az egyik véletlen, a másik, hogy augusztus 15. óta a Ságvári Endre Művelődési Ház lett a munkahelyem. Adva volt a lehetőség, ők népművelőt kerestek, és mivel régi kapcsolat fűz a Ságvárihoz, örömmel mondtam igent. Szeretem, tisztelem ezt a kollektívát, ezt a munkásközeget. Megismertem őket a Nyitott Színpadon keresztül, melynek munkájában tevékenyen részt vettem és vesznek azóta is. Elég sok rendezvényen is konferáltam, egyszóval annyi időt töltöttem el itt, hogy szinte a második otthonommá vált. Így talán én sem vagyok teljesen ismeretlen az emberek előtt. A beilleszkedés éppen ezért nem okoz gondot.

— *Milyen munkaterületen fog tevékenykedni és vannak-e valamiféle elképzelései, tervei?*

— Elképzelések, tervek? Erről még kicsit korai beszélni, természetesen vannak, de most még az ismerkedés, a kapcsolatok kialakítása az, ami teljesen lefoglal. A munkaterületemhez elsősorban a kiállítások, előadások megszervezése, a különböző rendezvények lebonyolítása tartozik. De ide sorolnám a kapcsolatkeresést az iskolákkal, óvodákkal. Jelenleg három iskolával és négy óvodával tartunk kapcsolatot, melynek a lényege, az iskolások részére gyermekműsorok, rendhagyó irodalomórák szervezése. A művelődési ház vonzáskörzetébe elég sok óvoda tartozik, ráadásul elég közel vannak, a kicsik részére bábműsorokat, vidám játékos összejöveteleket ajánlunk. Nem probléma a megközelítés, nem kell buszozni, így reméljük, hogy igénybe veszik ajánlatunkat.

— *Ön hogyan látja a népművelés jelenlegi helyzetét? Mit lehetne újabbat, színvonalasabbat nyújtani, hogy az emberek figyelme a művelődési házak felé forduljon?*

— Ez elég rázós kérdés. Sajnos az utóbbi évek tapasztalata, hogy az embereket nagyon nehéz behozni a művelődési házakba. Akik mégis eljönnek, azoknak nagyon sokféle igénye van és elvárják tőlünk, hogy ezeket a különféle igényeket maximálisan elégítsük ki. Ma már az emberek igencsak megnézik mire adják ki a pénzüket.

— A másik dolog az, hogy Pécs lakossága létszámához viszonyítva kulturális intézményekkel az egyik legjobban ellátott város, hadd ne soroljam hányféle művelődési intézmény, mozi, ORI-rendezvény, könyvtár stb. van, nem is beszélve a színházról. Ha azt akarjuk, hogy hozzánk is eljöjjenek igencsak törhetjük a fejünket, milyen programot ajánljunk. Ugyanakkor arra is vigyáznunk kell, hogy ne ütközzünk a város rendezvényeivel. Ha például Korda egy hete énekelt a Sportcsarnokban, akkor nekünk valaki más után kell néznünk... De tulajdonképpen ez adja ennek a munkának a szépségét, ugyanakkor egyfajta önállóságot és nagy felelősséget követel a népművelőtől.

— Ezen a pályán vannak sikerélmények, de vannak kudarcok is. Mindkettőre fel vagyok készülve, és remélem, hogy a kollégáim a sikerben éppúgy mellettem lesznek, mint esetleg a kudarcban...

Erb Éva

A szállón a helyzet változatlan?

Avagy hogyan látja az elnök?

MÉV munkásszálló önkormányzati bizottságát 1984-ben újjáválasztották, Jámbor Lajos személyében akkor új elnök került a bizottság élére. Most arra keresünk választ, milyen változás történt az elmúlt egy év alatt.

— *Az eltelt egy év alatt mit sikerült megvalósítani, milyen fejlődés tapasztalható egyes albizottságoknál?*

— Látványos fejlődés még nincs magunk mögött, de kimozdultunk a holtpontról. Sikeres rendezvény volt a POTE nővérszállóval közösen megtartott KRESZ-csapat- és egyéni vetélkedő, a Korda György-est a Ságváriban, csakúgy, mint Kovács Kati és Zorán koncertje. Közmegelégedéssel tartottuk meg a zenei vetélkedőt 35—40 fő részvételével, előrelépés történt a sport területén is.

— *Vannak-e kirívó fegyelmi vétségek?*

— Sajnos ez az egyik legkritikusabb pontunk. Annak ellenére, hogy az italozást megszüntették a szálló büféjében, nincs arányban a fegyelmi vétségek csökkenésével. Leggyakoribb vétség a lopás és a verekedés. Itt még nagyon sok a tennivaló, ehhez kérjük a lakók segítségét, szemlélet változásukat, hogy a fegyelem területén is javulásról beszélhessünk az elkövetkezendő időkben.

— *Milyen szórakozási lehetőség van a szállón?*

— Megnyílt a fotószakkör, a videózás, hetente mozi és támogatjuk a természetjárást, a folyosókon játékautomaták vannak.

— *Elégedettek-e a szociális körülményekkel?*

— Nem. Nagyon hiányzik egy közös mosókonyha, épületenként egy-egy főzőszoba, mert hétvégeken hosszú sorbanállás után lehet csak főzni.

— *És mindez miért nem valósult meg eddig?*

— Nincs szoba, de iroda számára van...

— *Elégedett-e az önkormányzati bizottság a szállón folyó rendészeti munkával?*

— Erősíteni kellene, van itt egy furcsa ellentmondás, amíg a szállólakó mindenért felelős, addig a vállalat semmi kárt nem térít meg, még akkor sem, ha nem a lakó hibájából következett be.

— *Milyen jogkörrel rendelkezik az önkormányzati bizottság?*

— Így nem helyes a kérdés. Ha az önkormányzati bizottság tervet dolgoz ki, úgy lakógyűlés elé visszük, figyelembe vesszük az ott elhangzott javaslatokat és ennek megfelelően adjuk ki a szabályzatot, illetve a rendeletet.

— *Miért változik gyakran a bizottság összetétele?*

— Ez elsősorban elköltözés, nősülés és visszaélés miatt van. Ilyen esetben mindig új embert kell felkérni a különböző tisztségekre.

K. M.

Helyi támogatás

— Képzeld Judith, az anyu megígérte, hogy születésnapomra kapok egy kistestvérkét.

— De hiszen van már kettő.

— Igen, de az egészen pici lesz és kislány. Lehet majd fésülni a hosszú haját, megtanítjuk járni és homokozni is elvisszük majd.

Nem úgy — gondolhatják önök — egy családtaggal több lesz majd a lakásban. Pedig úgy. Három gyerek mellett vállalni a negyediket, manapság említést érdemel. Érthető módon minden szülő úgy szeretné felnevelni a gyermekeit, hogy azok semmiben ne szenvedjenek hiányt. A külön szoba, ízléses gyermekbútorral ma már természetes. A gyermekruhákért pedig — nem kell mondanom — világszerte borsos árakat kérnek. És ahogy nőnek a pontyok, úgy nőnek a gondok is. Bölcsőde, óvoda, iskoláztatás.

— Úgy érzem, annak, hogy ma már egyre kevesebb a nagycsaládosok száma, elsődlegesen anyagi okai vannak. Különböző szociálpolitikai intézkedésekkel, segélyekkel próbáljuk segíteni és ösztönözni a családokat a több gyermek vállalására. Ezekben a segélyekben és kedvezményekben a három vagy annál több gyermekes családok részesülnek, valamint azok az egyedülállók, akik két vagy több gyermeket nevelnek — nyilatkozott a Szolgáltató üzem nőfelelőse, *Privarics Sandorné*. — A segélyek közt említeném a beiskolázási segélyt, amely az ősz eleji kiadásokhoz járul hozzá. Általában úgy gazdálkodunk az éves kerettel, hogy év végére, karácsonyra is maradjon.

— *Mekkora összeggel rendelkeznek 1985-ben?*

— Idén 24 ezer forintból kell gazdálkodnunk. Sajnos az eddigi évekhez képest jelentősen csökkent az anyagi lehetőségünk. 1975-től van egy ragyogó vívmányunk, amit szerintem mindenképp folytatni kell — ez a balatonmáriai gyermeküdültetés, de ugyanilyen jók a lánycsóki és a magyarhertelendi táborok is.

— *Van-e jelenleg az üzemben olyan család, akik igazán szűkösen vannak a lakásban?*

— Nem irigylem a Márkus családot, ahol 9 gyermek és 2 felnőtt van naponta a fürdőszobára várva.

— Külön odafigyelünk azokra a nődolgozókra, akik több gyermeket nevelnek, egyedül. Igyekszünk anyagilag segíteni, de sok egyéb módon is támogatni az édesanyákat.

Helsták Judith

Munkásművelődés – közös akarattal (II.)

(Folytatás.)

— *Lehetséges-e egyáltalán olyan programok összeállítása, hogy művelődési házunk kihasználásáról beszélhessünk?*

— Az én válaszom az — mondja Till Tamás —, hogy nem lehetséges, képtelenség. Egyrészt azért, mert az emberek egy jelentős része nem igényli a kultúrát, a művelődést, nem vonzzák a programok. Másrészt ideje sincs az embereknek a művelődésre, mert pénzt keresnek másodállásban, gmk-ban, vagy zöldséget nevel a kiskertjében. Mindezek után már az eredmény, ha este fáradtan képes egy könyvet kézbevenni.

— *Mégis, mit tesz, illetve tehet a Ságvári Endre Művelődési Ház, annak népművelő közössége?*

— A sajtón — válaszol Kocsi László — és a lehetséges propagandaeszközökön kívül, ami szintén a kapcsolat egy formája lehet, megpróbálunk kiépíteni egy „élő láncot", ami összeköti a művelődési házat a brigádokkal. Szervezeti változás, hogy Till Tamás kollégámat, mint állandó alkalmazott munkatársat tudhatom magam mellett. Ő a szocialista brigádok klubját vezeti majd. *Elekes Géza* vette kezébe a vállalati közönségszervezést, s felel is érte. Ezenkívül szeretném felújítani — a katonai szolgálatom miatt megszakadt — kapcsolataimat az üzemek közművelődési aktíváival, mozgalmi és gazdasági vezetőivel. Itt ismét számítunk az Ércbányász újságra, amely kiváló eszköz lehet a párbeszédre, mint a vállalati nyilvánosság egyik eszköze.

— *Várnak-e segítséget az üzemektől, vagy már belefásultak az olykor-olykor megnyilvánuló érdektelenségbe?*

— Belefásulásról szó sincs, azt hiszem, az eddigi elmondottak ezt bizonyítják. A művelődési ház megújult stábja — feltételezésem szerint — egyébként is bizonyítani szeretne. Szerintem van lehetőség a megújulásra. Segítségül azt szeretnénk, ha a brigádok, s az üzemek vezetői hasonló nyíltsággal fordulnának felénk — mondotta végezetül Kocsi László.

Veress Tamás

Szarka Tibor rajza

A karszt- és barlangkutatás

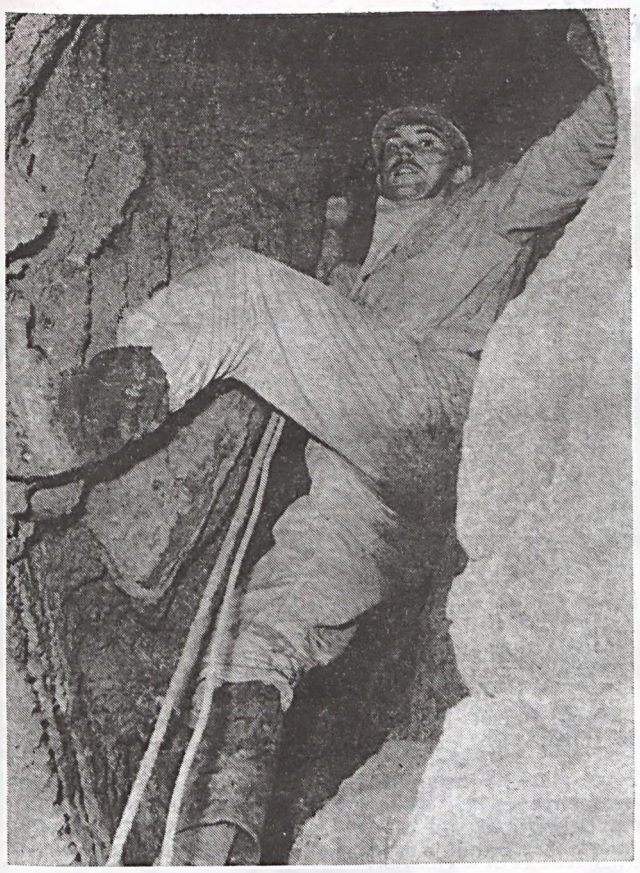

Föld alatti alpinizmus, 20 méter mélységben.

Újabb 116 barlang felfedezése

— Barlangkutató vagy? — Így csodálkozik rám a régi ismerős, aki hallotta a minap elhangzott rádióinterjút. Meglepődése őszinte. Nem ő az egyedüli, aki nem tudja hova tenni ezt a nem mindennapi foglalatosságot. Nem akar sérteni azzal, hogy a következő kérdései — amiket ilyenkor általában fel szoktak tenni — firtassák, hogy „mennyit fizetnek ezért", vagy „miért jó akkor ez neked"? Inkább óvatosan azt tudakolja, hogy a föld alatt megvan-e az összeköttetés az abaligeti barlang és a hallomás, vagy esetleg egy-egy régebbi újságcikkből ismert, más mecseki barlang között.

— Nem, nem — felelem —, ezek a barlangfolyosók mint a völgyek a felszínen, úgy helyezkednek el a sötét ismeretlenben. Torkolatuknál a barlangi patak forrásként buzog, változó mennyiséggel, csatlakozva egy-egy felszínen látható élő vízfolyáshoz. Minden nagy karsztforrás mögött tehát törvényszerűen barlang rejlik, legfeljebb méretei változók. Egyik-másik esetben a jelekből ítélve nem sok jót ígérnek a kutatásra. Ezzel szemben a barlang feltárásra érdemes rendszereket is ki tudják jelölni a karszt rutinos kutatói.

Mesélj hát valamit az általatok kutatott barlangrendszerről. Mikor lehet megnézni? Tényleg olyan nagy barlang, mint az aggteleki?

Így záporoznak már a kérdései. Győzöm lecsillapítani, hogy mi nem csak azért kutatunk, hogy egy nagy barlangot tárhassunk fel. Persze titkon minden kutató vágyálma a „nagy hal" akár a pecásoknak.

A feltárást szerteágazó kutatómunka előzi meg, hogy amikor már a barlang rejtett bejáratát kívánjuk kiásni, az reménybeli hely legyen. Így is sok minden a szerencsén múlik. Számos nagy barlangot fedeztek fel a kutatók úgy, hogy néhány kő kiemelése után megnyílt előttük az évszázadok óta eltemetett bejárat. Ezzel szemben sok-sok kutatótársunknak évek szorgos munkájával sem sikerült a bejutás. Csak hozták a mélyülő aknából kitermelt anyagot és követ a vödrökkel, míg sok-sok köbméter után be kellett látniuk, hogy az elszűkülő, betemetett hasadékon nem lehet bejutni a keresett barlangba. Évek munkája foszlott így köddé.

Mint mások, úgy mi is inkább a sikerekről szeretünk számot adni, nem a gyászos kudarcokról. Jó lenne új felfedezésekről, nagy reményekre jogosító lendületes munkáról hírt adni. A MÉV támogatásával a Ságváriban otthonra lelt Mecseki Karsztkutató Csoport megalakulása óta 13 év telt el. Az egyes évek tudományos és gyakorlati tevékenységeiről vaskos kötetek készültek és mellékjük fotó- és rajzdokumentációk. Ezekben a Mecsekés a Villányi hegység területén régen ismert és általunk felfedezett barlangok adatai lapulnak.

Mégis hány barlangot fedeztetek fel? — hangzik az érdeklődés barátom részéről.

Nehéz egyszerűen megválaszolni — próbálok kitérőt keresni. — Mert hát nem minden esetben egyértelmű hogy ki volt a felfedező. Ugyanis számtalan barlang, megkezdett, vagy folytatott bontás nem mindig egy névhez, vagy egy kutatócsoporthoz fűződik. Annyit elárulhatok, hogy dr. Szabó Pál Zoltán által 1961-ben leírt 34 Mecsek—Villányi barlang számát már 150-re tornáztuk fel, vagyis a korábban ismert barlangok menyiségét megnégyszereztük. Ez sportszerűen hangzik, mint ahogy a kutatók számára a barlangok bejárása itt valójában föld alatti alpinizmus. Kötél biztosítással mászunk a kürtőkben. Az eddigi legmélyebb mecseki aknabarlang a Remely-zsomboly, amit közel 80 méterig kutattunk. Ha ezt a székesegyház tornyának 60 méteres magasságával hasonlítjuk össze, csak akkor tudjuk kellőképpen érzékeltetni az elért mélységet. A karsztkutatás tehát sokrétű tevékenység és ennek csak egy része az úgynevezett barlangi kutatás. Persze ez a legérdekesebb sok csoporttag számára. A legfiatalabb kutatóink még az általános iskolába járnak, de már megkedvelték a föld alatti világot. Így talán a bányászattal is korán megbarátkoznak.

Írta és fényképezte:

Rónaki László

Új feladatok előtt az uránföldtani kutatás

Beszélgetés dr. Majoros György főgeológusszal

Nemrégiben emlékeztünk meg vállalatunk fennállásának harmincadik évfordulójáról. Ez adott alkalmat arra, hogy az uránérckutatás eredményeiről, az előttünk álló feladatokról beszélgessünk *dr. Majoros Györggyel*, a Kutató-mélyfúró üzem főgeológusával.

— *Hogyan fogalmazhatnánk meg az üzem feladatait?*

— Üzemünk elsőrendű feladata az ipari érckutatás, vagyis a már meglévő lelőhelyen továbbkutatni, biztosítani a bányászat jövőjét jelentő ércvagyont. Ez részben a meglévő üzemekhez csatlakozó új bányamezők, részben új üzemek alapjául szolgáló ércesedés fúrásos feltárásával történik. Eredményeink nyomán az uránércbányászat lelőhelyünkön messze az ezredforduló utánig biztosított. Kutatási munkánk elsősorban a lelőhelyre koncentrálódik, de kiterjed a DK-Dunántúlra, sőt az ország egyéb területeire is. Emellett megemlítem, hogy üzemünk az önfenntartást elősegítő bérmunkákat is végez.

— *Hogyan fogalmazhatnánk meg uránérckutatásunk alapelveit?*

— Az alp-kárpáti hegységrendszerben — amelybe hazánk is beletartozik — a perm időszaki képződményekben tömegesen fordulnak elő uránérc-feldúsulások. Érthető, hogy Magyarországon is elsősorban ezeket a képződményeket kutatjuk. Így került sor a Mecsek mellett a Villányi hegység, a Balatonfelvidék, a Bükk-hegység kutatására. Itteni munkáink megindulása csaknem egyidős a lelőhelyével, de még ma is folynak, mert nagy területeken természetesen még nem ismerünk mindent.

— Emellett ezzel párhuzamosan folyt hazánk összes hegyvidéki területének radiometriai felmérése: légi, autós és terepi gammamérése, radiohidrogeológiai vizsgálata, működő bányaüzemek úgynevezett revíziós kutatása, de befutnak hozánk mindegyik Magyarországon lemélyült fúrás karottázs eredményei is, ha abban anomális gamma sugárzási szintet észleltek. A kimutatott anomáliákat rendszeresen kutatjuk. Munkánk nyomán több helyen sikerült ipari minőségű ércet találni, például a Balatonfelvidéken, a Soproni, a Bükk és a Villányi hegységben. E helyeken azonban a minőség mellett a kis mennyiség vagy a nagy mélység ma még nem teszi lehetővé a bányászatot. Így ismertük fel az ajkai, illetve egyes eocén széntelepek magas uránérctartalmát is, melynek kivonása azonban a jelenlegi technológiai és technikai szinten gazdaságosan nem vihető keresztül.

— *A kutatás eredményeivel párhuzamosan történik-e a kutatási alapelvekben változás?*

— Természetesen igen, bár a régiek is érvényesek még. Ugyanis az utóbbi évtizedekben külföldön rendkívül sok lelőhelyet tártak fel, fiatal, laza üledékekben, viszonylag kis mélységben, gyengébb érctartalommal, mint a mélyművelésű bányákban. Ezek az úgynevezett hidrogenetikus lelőhelyek. Az előfordulások körülményeit tanulmányozva egyértelmű, hogy ilyen telepek képződése hazánkban is lehetséges. Ugyanis hazánk a Kárpát-medence közepén fekszik és a környező hegységek kőzetanyaga jelentős részének az átlagosnál magasabb az U-tartalma. Az onnan származó ősi vízfolyások nagy mennyiségű U-fémet hordozhattak a lerakódási helyekre, tehát esetleg éppen hazánk területére. E kutatások természetesen felvetik a környező országokkal való együttműködés szükségességét, és lehetőségét. Kutatásunkat szovjet és bolgár tapasztalatcserék hasznosításával folytatjuk. A Mecsektől Ny-ra már feltártunk egy ilyen kisméretű előfordulást. Fiatal szakemberekből összeállt csapat jelenleg a tervezési, kísérleti munkát végzi. Az ilyen lelőhelyek fúrásokon keresztül történő föld alatti kilúgozásán alapuló kitermelés rendkívül olcsó lehet, viszonyítva a mélybányászathoz. További ilyen lelőhelyek kimutatása hozzájárulhat a fémtermelés önköltségének csökkentéséhez vállalatunknál.

— *Ezek alapján melyek a kutatás új feladatai?*

— Első feladatunk uránföldtani prognózistérképek összeállítása az egész ország területéről. Ehhez a munkához a különböző mélyfúrással, bányászattal foglalkozó vállalatok, intézmények birtokában levő földtani adatokat is be kell szerezni és speciálisan értékelni. Ezeket térképen ábrázolva kijelölhetők a prognosztikus területek. E munkán már dolgozik egy tapasztalt geológusokból álló csoport, de év végén szovjet szakértők is fognak segíteni ebben. Ezt követően fog megindulni a kijelölt területek felderítő kutatása, mely különböző speciális geofizikai módszerekkel és kisebb mélységű fúrásokkal fog történni. Várhatóan már jövőre megkezdjük a terepi munkát. A teljes felfutás idejére 20—30 ezer folyóméter sekélyfúrás várható évenként. Ezek zömmel teljesszelvényűek lesznek, kiértékelésük speciális karottázs és egyéb módszerekkel folyik majd.

— Újszerű munkánknak még csak kezdetén vagyunk, de bízunk abban, hogy munkánk eredményes lesz és a mai kívánalmaknak megfelelően hozzájárul az uránércbányászat termelékenysége és gazdaságossága növeléséhez.

Koch László

Kutatóink a Dunántúli Analitikai Konferencián

A XX. Dunántúli Analitikai Konferenciát a közelmúltban tartották Sopronban. A 20 éves jubileum alkalmas arra, hogy visszatekintsünk az eddigi konferenciákra, azok jelentősebb epizódjaira és természetesen arra, hogy vállalatunk dolgozói milyen szerepet játszottak ezen konferenciákon.

A konferenciák megszervezésére, az ötletet a néhai dr. Upor Endre kezdeményezésére, 1964-ben Pécsett megrendezett Baranya megyei Vegyészek Első Analitikai Ankétja adta, amelyen a címnek megfelelően csak baranyai vegyészek szerepeltek előadásaikkal. Ezen konferencián jelenlévő analitikus professzorok javaslatára — a konferencia sikerét látva — került sor 1965-ben Veszprémben az I. Dunántúli Analitikai Konferencia megszervezésére. Ezt követően a további konferenciák színhelyei felváltva Dunántúl városai voltak.

Pécs háromszor szerezte meg a konferenciát. Ezen három konferencia nagyon jó hangulatú volt, az előző konferenciákhoz képest minden esetben ezen volt a legtöbb résztvevő, ezeken tartották a legtöbb előadást. E sikerek alapja tartalmas előadások mellett az volt, hogy vállalatunk és üzemünk vezetői, valamint a PAB minden anyagi és erkölcsi támogatást megadtak a nagyon lelkiismeretesen dolgozó szervezőknek, a konferenciák sikeres megszervezéséhez. Természetesen ide kell sorolni Pécs varázsát is.

A fejlődés következő lépcsőfokát az jelentette, hogy 1974-től már az egész országból lehetett előadásokkal jelentkezni, és ezáltal a konferencia országos rendezvénnyé vált. Ezen konferenciák rangját, jelentőségét aláhúzza az a tény is, hogy az országban 1974 óta nem szerveznek egyéb, országos analitikai konferenciát.

Az ország jónéhány, ma már elismert szaktekintélyének számító analitikus kutatója ezen konferenciákon tartotta első előadását. A konferenciák színvonalát emelendően 1967-től évente egy-egy, 1969 óta 2—2 kémiai díj is kiadásra került. Az eddigi összesen 36 kiadott díj közül kettőt vállalatunk dolgozója kapta. Az első 1967-ben a néhai dr. Upor Endréé, a második 1973-ban Mohai Miklósné.

Az elmúlt húsz Dunántúli Analitikai Konferencián összesen 1123 előadás hangzott el, ebből 207 előadást vállalatunk dolgozói (KFÜ 189 előadás, ÉDÜ 18 előadás) tartottak.

Visszatekintve az elmúlt 20 év Dunántúli Analitikai Konferenciáira elmondhatjuk, hogy belőlük mindig képet kaphatunk a hazai kémiai-analitikai törekvésekről. Ebben jelentős szerepet játszottak a vállalat illetékes szakemberei is és játszanak ma is, amikor a fejlődés súlypontja a mechanizált, illetve folyamatos elemzési módszerek irányába tolódott el.

Dr. Hohmann Jenő

HÍREK

VÉGETÉRT az SZMT Kupa összesített versenye, melyen vállalatunk Szolgáltató üzeme 53 pontszámmal harmadik helyezést ért el. A nyolc sportágban rendezett versenyeken vállalatunk csapatai úszásban és férfi kézilabdában szerezték meg az első helyezést. A győztes egyéni és csapatversenyzők háromnapos jutalom táborozáson vettek részt Orfűn.

*

1985. SZEPTEMBER 22-én Szekszárdon körzeti rangsorversenyen, amelyen 10 egyesület versenyzői vettek részt, a Szentlőrinci Afész SE úttörő cselgáncsozói közül második lett Szepesi János és Pozsár Tamás, harmadik lett Vida Viktor. Serdülőknél második lett Pöttendi András, harmadik Garáni Nándor.

*

1985. SZEPTEMBER 28-án országos úttörő I. Magyar Cselgáncs Bajnokságon — melyet az Újpesti Dózsa Megyeri úti csarnokában rendezték — Vida Viktor súlycsoportjában, ahol 49-en indultak, az előkelő 5. helyezést érte el. A Szentlőrinci Afész SE első egyesületi pontszerzője a versenyző. A versenyzők felkészítését Benkő Jenő és Szilágyi János edzők végezték.

*

A MAGYAR Tudományos Akadémia Atommagkutató Debreceni Intézetének egy csoportja szeptember 20-án a vállalat vendége volt. A 35 fős csoport három bányaüzemünkben bányalátogatáson, illetve az ÉDÜ-ben üzemlátogatáson vett részt.

*

A SZEPTEMBER 27-én lezajlott megyei autószerelő vetélkedőn 3. helyezést ért el Lengyeltóti József (III. sz. bányaüzem). A KISZ Baranya megyei Bizottsága különdíjalt a legjobb politikai eredményt elért versenyző, Óbert Csaba és Eperjesi Béla (Szolgáltató üzem) nyerte el.

*

A II. SZ. BÁNYAÜZEM Kállai Éva Irodai KISZ-alapszervezet tagjai október 2-án társadalmi munkán vettek részt új üzemükben, az V. sz. bányaüzemben. A 25 fős csapa a háromemeletes irodaépületben végezte el a takarítási teendőket.

Személyi HÍREK

Nyugállományba került: Rózsa Sándor vájár (II. sz. bányaüzem), Bocz István akkumulátortöltő (II. sz. bányaüzem), Bányavölgyi István vájár (III. sz. bányaüzem), Vajda Tibor vájár (III. sz. bányaüzem), Kárpáti Ferenc robbantómester (III. sz. bányaüzem), Horváth Mihály föld alatti villanyszerelő (IV. sz. bányaüzem) Bósza Ferenc betanított munkás (ÉDÜ), Papp Elemér segédmunkás (Szolgáltató üzem), Gadanecz György csillés (Szolgáltató üzem), Bocz Mihályné főportás (Központ).

Nyugállományba került dolgozóinknak ezúton is megköszönjük a vállalatunknál végzett eredményes munkájukat, s nyugdíjas éveikhez kellemes phenést, jó egészséget kívánunk.

Meghalt: Köhler László lakatos (Kutató-mélyfúró üzem).

Szolgáltatások itthon és külföldön

Bemutatjuk a megyei autóklubot – Átadás előtt az új műszaki állomás

A Baranya megyei Autóklub 1957-ben alakult közel 100 fővel. Az első években tapasztalatcsere, kirándulások, élménybeszámolók jelentették a klub életét. A Citrom utcai műszaki állomáson dr. Varga Lászlóné műszaki titkárral beszélgettünk a klub jelenéről és jövőjéről.

— Jelenleg milyen szolgáltatásokat nyújt a klub?

— Mindenek előtt a gépkocsik javítása, műszaki ellenőrzése a fő profilunk, de vele párhuzamban szervezünk bel- és külföldi utakat a tagok számára.

— Maradjunk a gépkocsijavításnál. Mi az ami ingyenes és miért kell fizetni?

— Fényszóró-beállítás és az országutakon a „sárga angyalok" által nyújtott szolgáltatásaink ingyenesek. A műszaki állomáson történő javításért fizetnek a klub tagjai.

— Alkatrészt is biztosítanak?

— Nem, de segítünk a beszerzésben, szolgáltatásaink közé tartozik a külföldi turizmus.

— Úgy tudom, több országban vannak lakókocsijaik, amit a klubtag igénybe vehet társas, illetve egyéni utazás céljaira.

— Igen. Több országban kitelepített lakókocsijaink vannak, így NSZK, Olaszország, Ausztria és Jugoszlávia stb., melyre szervezett utakat biztosítunk, de ezek igénybe vehetők egyéni utazás alkalmából is. Például Bécsbe 3 nap 1800 forint, félpanziós ellátást és egyéb szolgáltatást biztosítunk.

— Önök szerveznek mozaik túrát?

— Igen, ami azt jelenti, hogy több országban egymás után biztosítunk szálláshelyet, míg a programról az utazó gondoskodik.

— Az autósklub emellett biztosít úgynevezett hitelkártyát is. Mi ennek a lényege és milyen szolgáltatásokat nyújt a külföldön segítségre szoruló autós turistáknak?

— Hitelkártyát 100 forintért lehet venni nálunk. Ha a klubtagnak elromlik a gépkocsija, akkor 300 svájci frank összegnek megfelelően végeztethet javítást és nem kell a saját valutáját erre költeni. Más eset: ha szükséges, gépkocsialkatrészt küldünk a bajba jutott autósnak külföldre. Az üzemképtelen járművet bármely országból a magyar határig szállítjuk és a bajbajutottnak repülőjegyet biztosítanak a hazatéréshez, s mindezt térítésmentesen.

— Nem kételkedem, kellemes előnyök az autósok számára. Még milyen szolgáltatásokat vehetnek igénybe a klubtagok?

— Van egy úgynevezett autóklub ABC szolgáltatásunk, az A—Z-ig.

— A jelenlegi telepük már kicsi és elavult, várható-e e téren javulás?

— Örömmel mondhatom, hogy az év végén már átadásra kerül az új, korszerű, minden igényt kielégítő Hengermalom utcai műszaki állomásunk.

K. M.

Szenvedélyemmé vált a lövészet

A képen balról Mészáros István vszb-titkár mellett, Bejó Ilona. **Keller Gábor felvétele**

A vállalati és üzemi lövészversenyeken jól csengő név a *Bejó Ilona*. Jól csengő, mert ahol indul, jó eredményeket ér el. Az 1984. évi Bányász Kupa első helyezettje, az idei hatfordulós bajnokság eddigi négy fordulója után szintén első, az üzemi versenyeken is rendszeresen első helyezést ér el.

— Mióta lövök rendszeresen? Érdekes a puska közelébe kerülésem. A hetvenes évek közepén csereüdüléssel NDK-ban, Zinnowitzban nyaraltunk, ott rendeztek a beutaltaknak légpuskával lövészversenyt. Addig soha nem volt puska a kezemben, a balhé kedvéért beneveztem. Az első lövésemmel 10-es kört találtam el, persze a többi lövésem mind gyenge volt, még helyezést sem értem el. Az akkori verseny jó volt arra, hogy a telitalálat okozta jó érzést konstatáltassa velem és bátorítson arra, hogy már versenyeken is induljak.

— 1984 óta vagyok a MÉV IV. sz. bányaüzem MHSZ lövészklubjának tagja. Rendszeresen tartok edzést, hetente kétszer. Eddigi legjobb eredményemet a III. sz. bányaüzemi lőtéren értem el, a maximális 200-as találatból 188-at értem el. Ezek az eredményeim ahhoz kevesek, hogy nagyobb álmokat dédelgessek. Ezek arra adnak reményt, hogy hatéves lányom Veronika úgy engedjen el versenyre, ha viszek haza érmet. Szeretek versenyezni, kedvenc időtöltésem a lövészet.

Tóth János

Autós ügyességi verseny

Szeptember 29-én az MHSZ autós szakosztály, autós ügyességi versenyt rendezett a fegyveres erők napja tiszteletére Orfűn. Érdeklődésben nem volt hiány, csak a néző-versenyző megoszlás bizonyult aránytalannak. Mindössze 20 férfi ült a volán mögé, s járta végig a füves, csúszós pályát. A feladatokban nem volt semmi ördöngősség — elért egy tanpályabeli vizsgával — szlalom előre, hátra, kapualjba be-, kiállás stb. Persze nem volt elég ügyeskedni a bólyák közt, a stopperóra bizony menthetetlenül rótta a köröket.

Utólag bánom, miért nem neveztem be én is — abszolút első lettem volna, saját magam ellenfeleként a női mezőnyben. Sok ismert, nagy név hiányzott az indulók listájáról. Lehet, hogy ők is nyertek valamit vasárnap — ha nem is Konzum vásárlási utalványt, csak saját termesztésű szőlőlevet. A kategóriánkénti helyezettek a következők: I. kategória: 1. Bertók László (IV. sz. bányaüzem) Trabant. II. kategória: 1. Nagy Zsombor (ÉDÜ) Skoda 110 L; 2. Eperjesi Béla (Szolgáltató üzem) Fiat 850; 3. Egerszegi Zsolt, Wartburg. III. kategória: 1. Kaltanecker György, Lada 1200; 2. Horváth István (IV. sz. bányaüzem) Lada 1300; 3. Komáromi György, Lada 1300. IV. kategória: 1. Weidinger János (IV. sz. bányaüzem) Lada 1500.

Győzelem Bukarestben

Vállalatunk MHSZ modellezői teljes sikert arattak Bukarestben, a körpályás és a rádióirányítású autóversenyen. A nemzetközi versenyen Poznan, Várna, Bukarest és a pécsi csapat mérte össze tudását szeptemberben, ahol versenyzőink az összes díszes kupát és a győzteseknek járó szinte valamennyi érmet elnyerték. A Mohai István által „navigált" csapat tovább öregbítette a nemzetközi porondon is jól csengő ércbányász nevet. A háromnapos viadal helyezettjei a körpályás sebességi kategóriákban a következők: 1,5 köbcentiben első Krampfardt András, 2,5 köbcentiben második Nagy Zoltán, 5 köbcentiben negyedik Kassai Tibor, 10 köbcentiben első Nagy Zoltán, új pályarekorddal. A rádióirányítású autók versenyében mindhárom helyezés Pécsre került. Sorrendben: Krampfardt András, Bagjas Árpád, Oszter György nyakába akasztották az érmeket. Egy díj kétszer talált gazdára, mivel a pécsiek a sok porcelán kupa közül egyet a házigazda Semenatoarea — mezőgazdasági gépgyár — csapatának legeredményesebb versenyzőjének ajánlottak fel.

Veress Tamás

Brigádkirándulás a Malomvölgyben

Szeptemberi csodálatos nyári szombatra tervezték a III. sz. bányaüzem III-as körlet műszaki brigádjának családos kirándulását. Minden „összejött" erre a napra. Tíz órától érkeztek a családok. Ekkor már verőfényes napsütéstől csillogott a malomvölgyi tó vize. Amíg a fiúk a szalonnasütéshez gyűjtögették a rőzsét — betértek közben egy kolléga szőlőjébe is ellenőrizni, hogy rendben folyik-e a munka.

A körlet meghívására *Franyó József*, a már tőle megszokott ötletes ügyességi játékokkal foglalta le a kicsiket. Versenyezhettek a gyerekek a zsákbafutásban, mocsárjárásban, céllövésben és más népi játékokban is. A helyezettek megfelelő jutalomban részesültek, fogyott a csoki, rágógumi.

Közben megérkeztek a „rőzsegyűjtők" is — dinnyével, szőlővel, barackkal — igaz sikerült összeszedni a tűzrakáshoz szükséges fát is. Egyre hangosabbá vált a völgy. A bátrabb apukák beneveztek az ügyességi versenyszámokba. Hát bizony akadt olyan apuka, aki tanulhat a gyermekétől és büszke lehet a kicsire. A „dolgosabb" férjek közben segítettek a feleségeknek a szalonnasütés előkészületében. Hamarosan sültszalonna és sültkolbász illata árasztotta el a környéket. Mindenki igyekezett asztalhoz ülni.

Az ízletes falatok elfogyasztása után nem volt sok idő a „csendespihenőre", mert elkezdődött a malomvölgyi rangadó. Az igazán sportszerű mérkőzésen 3-1-re győztek a jobbak.

A vesztes csapat visszavágót kért. Itt csak egy félidőt játszottak, mert be tudták bizonyítani, hogy ők sem rosszabbak, hiszen 5 perc után már 2-0-ra vezettek. Na és az is igaz, hogy fogytán volt a „levegő". A három félidős izgalmas rangadón mindenki kellemesen kifáradt, jól esett a fák alatt elfogyasztott sör, üdítő. A felnőtt rangadó után az „apróbbak" vették birtokukba a pályát.

F.-né Urbán Ilona

Életük első versenyén vettek részt a szentlőrinci Afész cselgáncs szakosztályának kisdobos és úttörő versenyzői, a nyár végén, a kaposvári sportcsarnokban. A 12 résztvevő kisgyerek közül az első helyezést érte el Gyenis László 29 kg-ban és Rokolya László 58 kg-ban, ezen kívül 1 második és 2 harmadik helyet szereztek a gyerekek. Aranyérmesek balról jobbra: Gyenis László, illetve Rokolya László.

Expressz sportnapok Kiliántelepen

„Ellopták" a serleget

Nem kevesebben, mint százhatvanan utaztunk mi, mévesek szeptember 13-án Kiliántelepre, hogy megtarthassuk a tavaly elnyert vándorserleget. A több száz pécsi fiatal hovatartozását a legkülönbözőbb reklámfogásokkal jelezték, így egyértelműen kitűnt, ki a méves, ki a béves és ki jött a sörgyárlakkal. A Ki a jobb? küzdelem a focisták, a kézisek, a kosarasok és az asztaliteniszezők között zajlott.

A hét férfi focicsapatunk közül egyedül az Ifjúsági klub csapata jutott el a döntőig, ahol vereséggel a második helyen végeztek. Női labdarúgóink, kiváltképp a gólvágó Papp Juli, hozták szokásos jó formájukat, s így első helyezést értek el. Férfi futballozóinknak, eredményük alapján ajánlatos lesz edzéseket venni a nőktől, de legalább is tanulmányozni a technikájukat. Nem így a kézilabdázóknál, ahol a „korosabb" férfiak jobbnak, sőt, ismét a legjobbnak bizonyultak. Igaz, hogy hiányzott a névsorból egy-két ász, de Fehér Árpi, mint idegenlégiós, méltán helyettesítette a távollevőket. Csikós Lacinak, a Zsufinak ezúttal is sikerült jól összefogni a csikóscsapatot.

Idén még nem rendeztek teniszbajnokságot, de könnyen elképzelhető, hogy újabb versenyszámmal bővül majdan az Express sportnapok. Egyelőre csak asztalon mérték össze tudásukat a férfi és női versenyzők. Ebben a számban — sajnos — csak egy hatodik helyet sikerült összehozni.

Ha kosárlabda, akkor természetes, hogy nyerő a MÉV. A piacon jó pénzt kereshettek volna a rengeteg kosárral, amit dobtak. Az ünnepélyes eredményhirdetésen az oklevelet és az első helyezettnek járó pénzjutalmat a csapat egyik favoritja, Horváth Gyula vette át.

Az összpontszámok alapján az Edzett ifjúságért Express sportnapok serlegét — fájó, de a BÉV nyerte el. Könnyeinket az ezüstéremmel törölgettük.

Helstáb Judith